DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr. 14.	Warszawa, dnia 31 maja 1933 r.	Rok XV.

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

62.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 19 maja 1933 r.

w sprawie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) zarządzam, co następuje:

§ 1. Taryfę pocztową, telegraficzną i telefoniczną dla obrotu wewnętrznego (łącznie z obrotem z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1) i zagranicznego, ustala się w brzmieniu według załącznika do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go czerwca 1933 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów:

z dnia 28 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 711),

z dnia 12 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 202),

z dnia 30 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 322),

z dnia 14 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 353),

z dnia 20 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424),

z dnia 27 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 582),

z dnia 6 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 641),

z dnia 9 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 646),

z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 676),

z dnia 19 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 876),

z dnia 16 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 34),

z dnia 28 lutego 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 121),

z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 191).

Minister Poczt i Telegrafów

(—) Kaliński.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. w sprawie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

TARYFA POCZTOWA.

I. Zwykłe przesyłki listowe.

A. Obrót wewnętrzny (łącznie z obrotem z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1).

Rodzaj przesyłki	Opłata		Waga	Wymiary
	od wagi	gr.	nie mogą przekraczać	
Listy miejscowe:				
a) prywatne	do 20 g	15	500 g	45 cm. w każdym kierunku;
	ponad 20 „ 100 „	20		
	„ 100 „ 250 „	30		rulony:
	„ 250 „ 500 „	40		75 cm. na długość,
b) urzędowe z opłatą przerzuconą na adresata (art. 23 ust. 2 p. d).	do 20 g	15	2 kg	10 cm. w średnicy
	ponad 20 „ 100 „	20		
	„ 100 „ 250 „	30		
	„ 250g „ 2 kg	40		
Listy zamiejscowe:				
a) prywatne	do 20 g	30	500 g	
	ponad 20 „ 100 „	45		
	„ 100 „ 250 „	60		
	„ 250 „ 500 „	80		
b) urzędowe z opłatą przerzuconą na adresata (art. 23 ust. 2 p. d)	do 20 g	30	2 kg	
	ponad 20 „ 100 „	45		
	„ 100 „ 250 „	60		
	„ 250g „ 2 kg	80		
W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1:				
a) listy prywatne	do 20 g	25	500 g	
	ponad 20 „ 100 „	35		
	„ 100 „ 250 „	50		
	„ 250 „ 500 „	80		
b) listy urzędowe z opłatą przerzuconą na adresata (art. 23 ust. 2 p. d).	do 20 g	25	2 kg	
	ponad 20 „ 100 „	35		
	„ 100 „ 250 „	50		
	„ 250g „ 2 kg	80		
Kartki pocztowe:				
miejscowe	pojedyńcze	10	—	największe: 15×10,5 cm
	z opłaconą odpowiedzią	20		
zamiejscowe	pojedyńcze	20	—	najmniejsze: 10×7 cm
	z opłaconą odpowiedzią	40		
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1	pojedyńcze	15	—	
	z opłaconą odpowiedzią	30		

Rodzaj przesyłki	Opłata od wagi	Opłata gr.	Waga nie mogą przekraczać	Wymiary nie mogą przekraczać
Druki:				
a) prywatne	do 25 g ponad 25 „ 50 „ „ 50 „ 100 „ „ 100 „ 250 „ „ 250 „ 500 „ „ 500g„ 1 kg „ 1 kg „ 2 „	5 10 15 25 50 60 70	1 kg, pojedyńczo wysłane tomy 2 kg	45 cm w każdym kierunku; rulony: 75 cm na długość 10 cm w średnicy
b) urzędowe z opłatą przerzuconą na adresata (art.23 ust.2 p.d).	do 25 g ponad 25 „ 50 „ „ 50 „ 100 „ „ 100 „ 250 „ „ 250g„ 2 kg	5 10 15 25 50	2 kg	
c) prywatne i urzędowe nadawane jednorazowo w ilości	ponad 100 do 500 szt.-60% „ 500 „ 1000 „ -50% „ 1000 sztuk -40% opłat za druki prywatne lub urzędowe odpowiedniej wagi			
d) bezadresowe	za każde 500 sztuk	300	50 g. (sztuka)	
e) bezadresowe ulotki	za każde 1000 sztuk	500	15 g. (sztuka)	
Druki dla ociemniałych:	do 5 kg	5	5 kg	jak dla listów
Papiery handlowe:	do 100 g ponad 100 „ 250 „ „ 250 „ 500 „ „ 500 g „ 1 kg	15 25 50 60	1 kg	jak dla listów
Próbki towarów:				
a) pojedyńcze	do 100 g ponad 100 „ 250 „ „ 250 „ 500 „	15 25 50	500 g.	45×20×10 cm rulony: 45 cm na długość 15 cm w średnicy
b) nadawane jednorazowo w ilości	ponad 100 do 500szt -60% „ 500 „ 1000 „ -50% „ 1000 sztuk -40% opłat za próbki towarów odpowiedniej wagi			

Rodzaj przesyłki	Opłata od wagi	gr.	Waga	Wymiary
			nie mogą przekraczać	
Przesyłki mieszane: (druki, próbki towarów, papiery handlowe)				
a) pojedyńcze	do 100 g ponad 100 „ 250 „ „ 250 „ 500 „ „ 500g„ 1 kg	15 25 50 60	1 kg	Waga i wymiary poszczególnych części składowych przesyłki nie mogą przekraczać norm, przepisanych dla każdej z tych części.
b) przesyłki mieszane z zawartością tylko druków i próbek towarów, nadawane jednorazowo w ilości	ponad 100 do 500 szt.-60% „ 500 „1000 „ -50% „ 1000 sztuk -40% opłat za przesyłki mieszane odpowiedniej wagi			

B. Obrót z wolnem miastem Gdańskiem.

Rodzaj przesyłki	Opłata od wagi	gr.	Waga	Wymiary
Listy:				
a) prywatne	do 20 g ponad 20 „ 100 „ „ 100 „ 250 „ „ 250 „ 500 „	30 45 60 80	500 g.	45 cm w każdym kierunku; rulony: 75 cm na długość 10 cm w średnicy
b) urzędowe z opłatą przerzuconą na adresata (art. 23 ust. 2 p. d.)	do 20 g ponad 20 „ 100 „ „ 100 „ 250 „ „ 250g„ 2 kg	30 45 60 80	2 kg.	
Kartki pocztowe.	pojedyńcze z opłaconą odpowiedzią	20 40	— —	największe: 15×10,5 cm najmniejsze: 10×7 cm
Druki:				
a) prywatne	do 25 g ponad 25 „ 50 „ „ 50 „ 100 „ „ 100 „ 250 „ „ 250 „ 500 „ „ 500g„ 1 kg „ 1 kg „ 2 kg	5 10 15 25 50 60 70	1 kg, pojedyńczo wysyłane tomy 2 kg	45 cm w każdym kierunku; rulony: 75 cm na długość 10 cm w średnicy
b) urzędowe z opłatą przerzuconą na adresata (art. 23 ust. 2 p. d.)	do 25 g ponad 25 „ 50 „ „ 50 „ 100 „ „ 100 „ 250 „ „ 250g„ 2 kg	5 10 15 25 50	2 kg	

Rodzaj przesyłki	Opłata od wagi	gr.	Waga	Wymiary
			nie mogą przekraczać	
Druki dla ociemniałych:	do 5 kg	5	5 kg	jak dla listów
Papiery handlowe:	do 100 g ponad 100 „ 250 „ „ 250 „ 500 „ „ 500g„ 1 kg	15 25 50 60	1 kg	jak dla listów
Próbki towarów:	do 100 g ponad 100 „ 250 „ „ 250 „ 500 „	15 25 50	500 g	45×20×10 cm rulony: 45 cm na długość 15 cm w średnicy
Przesyłki mieszane: (druki, próbki towarów, papiery handlowe)	do 100 g ponad 100 „ 250 „ „ 250 „ 500 „ „ 500g„ 1 kg	15 25 50 60	1 kg	Waga i wymiary poszczególnych części składowych przesyłki nie mogą przekraczać norm, przepisanych dla każdej z tych części.

C. Obrót zagraniczny (z wyjątkiem W. M. Gdańska).

Listy:	do 20g za każde dalsze 20g	60 30	2 kg	45 cm w każdym kierunku;
Do Austrji, Czechosłowacji, Rumunji i Węgier	do 20g za każde dalsze 20g	50 30	2 kg	rulony: 75 cm na długość 10 cm w średnicy
Kartki pocztowe:	pojedyńcze z opłac. odpowiedzią	35 70	— —	największe: 15×10,5 cm
Do Austrji, Czechosłowacji, Rumunji i Węgier	pojedyńcze z opłac. odpowiedzią	30 60	—	najmniejsze: 10×7 cm
Druki:	za każde 50 g	10	2 kg, pojedyńczo wysyłane tomy 3 kg	45 cm w każdym kierunku; rulony: 75 cm na długość 10 cm w średnicy
Druki dla ociemniałych: Do Austrji, Czechosłowacji i Węgier	za każde 1000 g do wagi 5 kg	5 5	5 kg 5 kg	jak dla listów
Papiery handlowe:	za każde 50 g najmniej	10 60	2 kg	jak dla listów
Próbki towarów:	za każde 50 g najmniej	10 20	500 g	45×20×10 cm rulony: 45 cm na długość 15 cm w średnicy
Przesyłki mieszane: (druki, próbki towarów, papiery handlowe)	za każde 50 g najmniej jeżeli przesyłka składa się z druków i próbek towarów — w innych wypadkach najmniej	10 20 60	2 kg	Waga i wymiary poszczególnych części składowych przesyłki nie mogą przekraczać norm, przepisanych dla każdej z tych części

II. PISMA SĄDOWE W POSTĘPOWANIU KARNEM I CYWILNEM, PISMA PROKURATUR W POSTĘPOWANIU KARNEM I PISMA KOMORNIKÓW SĄDOWYCH W POSTĘPOWANIU EGZEKUCYJNEM.

(tylko w obrocie wewnętrznym z wyłączeniem obrotu z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1).

A. Pisma w postępowaniu karnem.

1) Miejscowe pisma sądowe i prokuratur:

a) za list zwykły za zwrotnem poświadczeniem odbioru . . . 35 gr.

b) za list polecony za zwrotnem poświadczeniem odbioru . . 60 gr.

2) Zamiejscowe pisma sądowe i prokuratur, wysyłane w terminie do dnia 31 lipca 1933 r., są od opłat pocztowych zwolnione.

B. Pisma sądowe w postępowaniu cywilnem.

Miejscowe i zamiejscowe pisma sądowe, wysyłane w sprawach:

1) wszczętych do dnia 31 grudnia 1932 r.:

a) za list zwykły . . . . . . 20 gr.

b) za list zwykły za dowodem doręczenia (nadany na obszarze b. zaboru pruskiego) . . . 45 gr.

c) za list polecony za zwrotnem poświadczeniem odbioru . . 60 gr.

2) wszczętych od dnia 1 stycznia 1933 r.:

a) za list zwykły za zwrotnem poświadczeniem odbioru . . . 35 gr.

b) za list polecony za zwrotnem poświadczeniem odbioru . . . 60 gr.

C. Pisma komorników sądowych w postępowaniu egzekucyjnem.

Miejscowe pisma komorników sądowych i ich pisma zamiejscowe, wysyłane w interesie stron prywatnych (bez napisu: „Na wezwanie sądowe") w sprawach:

1) w których egzekucja wszczęta została do dnia 31 grudnia 1932 r.:

a) za list zwykły . . . . . . 20 gr.

b) za list zwykły za dowodem doręczenia (nadany na obszarze b. zaboru pruskiego) . . . . . 45 gr.

c) za list polecony za zwrotnem poświadczeniem odbioru . . . 60 gr.

2) w których egzekucja wszczętą została od dnia 1 stycznia 1933 r.:

a) za list zwykły za zwrotnem poświadczeniem odbioru . . . 35 gr.

b) za list polecony za zwrotnem poświadczeniem odbioru . . 60 gr.

3) Zamiejscowe pisma komorników sądowych, wysyłane w interesie i z polecenia sądów (opatrzone napisem: „Na wezwanie sądowe"), wysyłane w terminie do dnia 31 lipca 1933 r., są od opłat pocztowych zwolnione.

Do A i B.

Opłaty za pisma sądowe i pisma prokuratur są kredytowane i są uiszczane:

a) za pisma sądowe w postępowaniu karnem i pisma prokuratur przez Ministerstwo Sprawiedliwości — Ministerstwu Poczt i Telegrafów,

b) za pisma sądowe w postępowaniu cywilnem przez sądy okręgowe — właściwym terytorjalnie dyrekcjom poczt i telegrafów.

Do C.

Pisma komorników sądowych w postępowaniu egzekucyjnem podlegają opłacie przy nadaniu.

Do A, B, C.

Opłaty za pisma w postępowaniu cywilnem, karnem i egzekucyjnem nie mogą być przerzucane na adresatów.

Waga i wymiary listów sądowych, prokuratur i komorników sądowych nie mogą przekraczać norm, przepisanych dla listów urzędowych.

III. CZASOPISMA.

A. Obrót wewnętrzny.

(łącznie z obrotem z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1).

1. Czasopisma prenumerowane za pośrednictwem poczty:

a) opłaty za przesyłanie i doręczanie:

1) Dziennika Ustaw R. P., bez względu na wagę, za każdy egzemplarz 1,1 gr.

2) innych czasopism, według wagi ustalonej przez urząd pocztowy na rok kalendarzowy,

za każdy egzemplarz do		25 g.	1,0 gr.
ponad	25	„ 50 „	1,1 „
„	50	„ 75 „	2,2 „
„	75	„ 100 „	2,5 „
„	100	„ 150 „	3,0 „
„	150	„ 250 „	3,5 „
„	250	„ 500 „	6,7 „
„	500 g.	„ 1 kg.	9,0 „
„	1 kg.	„ 2 „	12,0 „

Za czasopisma wychodzące 2 razy dziennie, lecz rozsyłane raz dziennie, oblicza się opłatę według łącznej wagi obydwóch numerów.

b) Opłata manipulacyjna:

Za czasopisma, wychodzące pięć razy na tydzień lub częściej, od każdego egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięcznie . 10 gr.

Za czasopisma, wychodzące rzadziej, niż pięć razy na tydzień, od każdego wysłanego numeru abonowanego czasopisma . . . ½ gr.

Opłaty, wymienione pod a) 1) lub a) 2) i pod b) w zaokrąglonej kwocie, pobiera się zgóry przy zamawianiu czasopisma.

Za przesyłanie zaległych egzemplarzy za bieżący najkrótszy dla danego czasopisma okres prenumeraty, nie pobiera się żadnej dodatkowej opłaty.

c) Opłata za cofnięcie zamówienia czasopisma, jeżeli zamówienie przekazano już wydawcy . . . 20 gr.

d) Opłata za przepisanie czasopisma na nazwisko innego odbiorcy w miejsce pierwotnego prenumeratora . . . . 15 gr.

e) Opłata za dosłanie czasopisma w razie zmiany miejsca zamieszkania prenumeratora w obrębie tej samej miejscowości, jeżeli nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, oraz za dosłanie czasopisma w razie zmiany miejsca zamieszkania prenumeratora do zamiejscowego okręgu doręczeń, lub do innego urzędu pocztowego . . . . 40 gr.

2. Czasopisma przekazywane przez wydawców:

a) za Dziennik Ustaw R. P. — opłatę, wskazaną pod 1. a) 1), pobiera się ryczałtem zdołu za ubiegły okres prenumeraty,

b) za inne czasopisma — opłatę, wskazaną pod 1. a) 2), pobiera się ryczałtem zgóry za zgłoszony okres prenumeraty.

3. Okazowe egzemplarze i prospekty czasopism

Opłatę, wskazaną pod 1. a) 2), pobiera się gotówką przy nadaniu.

4. Egzemplarze czasopism z ubiegłych okresów prenumeraty:

Opłatę, wskazaną pod 1. a) 2), pobiera się gotówką przy nadaniu.

5. Dodatki do czasopism:

a) Dodatki zwyczajne, dołączone do jednego egzemplarza czasopisma, nie podlegają opłacie, jeżeli waga pojedyńcza dodatku lub wszystkich dodatków łącznie nie przekracza 100 gramów.

Dodatki zwyczajne ponad 100 250 g. . . . . 4,5 gr.

Dodatki zwyczajne ponad 250 do 500 g. . . . . 9,0 „

Dodatki zwyczajne ponad 500 g. do 1 kg. . . . . 12,0 „

Dołączone do czasopism przez wydawcę blankiety wpłat P. K. O. i przekazy pocztowe na wznowienie prenumeraty, wolne są od opłaty.

b) Za dodatki nadzwyczajne, dołączone do jednego egzemplarza czasopisma, pobiera się przy nadaniu 40% taryfowej opłaty dla druków prywatnych odpowiedniej wagi.

B. Obrót z Wolnem Miastem Gdańskiem.

1. Czasopisma przekazywane przez wydawców:

Opłaty za przesyłanie i doręczanie, jak pod A. 2.

2. Dodatki do czasopism:

Opłaty, jak pod A. 5.

C. Obrót zagraniczny (z wyjątkiem W. M. Gdańska).

1. Czasopisma, za każde 50 g. . . 10 gr.

2. Czasopisma wysyłane przez wydawców lub ich zastępców do następujących krajów:

Albanja, Alger, Angola, Argentyna, Azory, Belgja, Brazylja, Bułgarja, Cap Vert, Chili, Egipt, Ekwador, Estonja, Etjopja, Francja, Gabun, Grecja, Gujana holenderska, Gwatemala, Gwinea francuska, Gwinea hiszpańska, Gwinea portugalska, Haiti, Hedżas i Nedżed, Hiszpanja, Holandja, Indje francuskie, Indje portugalskie, Jugosławja, Kolumbja, Kongo belgijskie, Kongo francuskie, Korsyka, Kuba, Luksemburg, Łotwa, Macao, Madeira, Maroko francuskie, Maroko hiszpańskie, Martynika, Mauretanja, Meksyk, Mozambik, Niemcy, Niger, Oceanja francuska, Oubangi - Chari, Paragwaj, Persja, Portugalja, Reunion, Rumunja, Salwador, San Domingo, Sarra (Terytorjum), Somali francuskie, St. Pierre i Miquelon, St. Thomas i Principe, Sudan francuski, Syrja i Liban, Szwajcarja, Tchad, Timor portugalski, Togo francuskie, Tunis, Turcja, Urugwaj, Watykan, Wybrzeże Kości Słoniowej, Związek Socjalistycznych Republik Rad

podlegają opłacie:

za każde 50 g. . . . . 5 gr.

3. Czasopisma, przekazywane przez wydawców do Austrji, Czechosłowacji i Węgier, opłaca się, jak w obrocie wewnętrznym (A. 2 i A. 5).

IV. LISTY WARTOŚCIOWE.

A. Obrót wewnętrzny.

(łącznie z obrotem z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1).

1. Listy wartościowe prywatne i urzędowe:
a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,
b) opłata asekuracyjna za każde 100 złotych podanej wartości lub ich części:
przy listach nadawanych w stanie zamkniętym . . . . 10 gr.
przy listach nadawanych w stanie otwartym . . . . 30 gr.

Wartość podana nie może przekraczać przy listach prywatnych — 10.000 zł., przy listach władz i urzędów państwowych — 100.000 zł.

2. Listy wartościowe Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi:
a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,
b) opłata asekuracyjna:
do 1.000 zł. podanej wartości . 50 gr.
„ 5.000 „ „ „ . 100 „
„ 10.000 „ „ „ . 200 „
za każde dalsze 10.000 zł. . . . 200 „

Wysokość podanej wartości nieograniczona.

Opłata asekuracyjna, wymieniona pod b) ma zastosowanie również do listów wartościowych w obrocie wzajemnym kas i urzędów skarbowych z zawartością znaczków stemplowych, do listów wartościowych, nadawanych przez Główny Urząd Statystyczny pod adresem urzędów celnych z zawartością znaczków statystycznych, oraz do listów wartościowych, nadawanych przez Ministerstwo Skarbu pod adresem kas i urzędów skarbowych, z zawartością znaczków opłat sądowych.

3. W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 za listy wartościowe pobiera się:
a) opłatę za list polecony odpowiedniej wagi,
b) opłatę asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część . . . . 5 gr.
najmniej jednak . . . . 10 „

Wysokość podanej wartości, jak pod 1 i 2.

B. Obrót z Wolnem Miastem Gdańskiem.

Za listy wartościowe pobiera się:
a) opłatę za list odpowiedniej wagi (jak w obrocie wewnętrznym),
b) opłatę za polecenie . . . . . 60 gr.
c) opłatę asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część . . . . 50 „

Wartość podana nie może przekraczać 10 tysięcy złotych.

C. Obrót zagraniczny
(z wyjątkiem W. M. Gdańska).

Za listy wartościowe pobiera się:
a) opłatę za list polecony odpowiedniej wagi,
b) opłatę asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część . . . . 50 gr.

Wartość podana nie może przekraczać 5.000 franków w złocie, lub ich równowartości w złotych, jeżeli w obrocie z niektóremi krajami nie obowiązuje kwota niższa.

V. P A C Z K I

A. Obrót wewnętrzny.

1. Paczki prywatne i urzędowe.

W a g a	Strefa 1: do 100 km — Opłata Zł	gr	Strefa 2: ponad 100 do 300 km — Zł	gr	Strefa 3: ponad 300 do 600 km — Zł	gr	Strefa 4: ponad 600 km — Zł	gr
do 1 kg	—	50	—	60	—	60	—	60
ponad 1 „ 3 „	—	70	1	00	1	30	1	60
„ 3 „ 5 „	1	00	1	50	2	00	2	50
„ 5 „ 10 „	1	50	2	50	3	50	4	00
„ 10 „ 15 „	2	00	3	50	5	00	6	00
„ 15 „ 20 „	2	50	4	50	6	50	8	00

2. Paczki kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi (do 30 kg), oraz paczki Banku Polskiego i jego Oddziałów z monetą brzęczącą (do 60 kg).

Waga	Strefa							
	1		2		3		4	
	do 100 km		ponad 100 do 300 km		ponad 300 do 600 km		ponad 600 km	
	Opłata							
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
do 20 kg	jak w pozycji 1							
ponad 20 „ 30 „	3	50	6	50	8	50	10	50
„ 30 „ 40 „	4	50	7	50	10	50	13	00
„ 40 „ 50 „	5	50	9	00	12	50	13	50
„ 50 „ 60 „	6	00	10	50	14	50	18	00

3. **Paczki, zawierające urzędowe wydawnictwa polskie i zagraniczne, oraz książki.**

Waga	Strefa							
	1		2		3		4	
	do 100 km		ponad 100 do 300 km		ponad 300 do 600 km		ponad 600 km	
	Opłata							
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
do 1 kg	—	25	—	30	—	30	—	30
ponad 1 „ 3 „	—	35	—	50	—	65	—	80
„ 3 „ 5 „	—	50	—	75	1	00	1	25
„ 5 „ 10 „	—	75	1	25	1	75	2	00
„ 10 „ 15 „	1	00	1	75	2	50	3	00
„ 15 „ 20 „	1	25	2	25	3	25	4	00

3. Paczki żywnościowe

Waga	Opłata	
	do 100 km	ponad 100 km
	groszy	
do 5 kg	50	100
ponad 5 „ 6 „	60	120
„ 6 „ 7 „	70	140
„ 7 „ 8 „	80	160
„ 8 „ 9 „	90	180
„ 9 „ 10 „	100	200

5. Paczki tytoniowe

W a g a	Opłata groszy
do 5 kg	75
ponad 5 „ 6 „	90
„ 6 „ 7 „	105
„ 7 „ 8 „	120
„ 8 „ 9 „	135
„ 9 „ 10 „	150

6. Za paczki ochronne opłata od wagi jest o 50% wyższa od odpowiedniej opłaty, jak w pozycjach 1, 2 i 3.

7. Paczki wartościowe prywatne (także tytoniowe) i urzędowe:

a) opłata od wagi, jak pod 1, 3, 5 i 6,

b) opłata asekuracyjna za każde 100 złotych podanej wartości lub ich część . . . . 10 gr.

c) opłata manipulacyjna:

do 200 zł. podanej wartości . . 20 gr.

ponad 200 zł. podanej wartości . 40 „

Wartość podana nie może przekraczać przy paczkach prywatnych — 10.000 zł., przy paczkach władz i urzędów państwowych — 100.000 złotych.

ad c) Opłaty manipulacyjnej nie pobiera się przy paczkach tytoniowych.

8. Paczki wartościowe Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi:

a) opłata od wagi, jak pod 2 i 6,

b) opłata asekuracyjna:

do 1.000 zł. podanej wartości	50 gr.
„ 5.000 „ „ „	100 „
„ 10.000 „ „ „	200 „
za każde dalsze 10.000 zł	200 „

Wysokość podanej wartości nieograniczona:

Opłata asekuracyjna, wymieniona pod b) ma zastosowanie również do paczek wartościowych w obrocie wzajemnym kas i urzędów skarbowych z zawartością znaczków stemplowych, do paczek wartościowych, nadawanych przez Główny Urząd Statystyczny pod adresem urzędów celnych z zawartością znaczków statystycznych oraz do paczek wartościowych, nadawanych przez Ministerstwo Skarbu pod adresem kas i urzędów skarbowych, z zawartością znaczków opłat sądowych.

ad 1 do 8) Opłaty wyszczególnione w powyższych punktach obowiązują tylko w obrocie wewnętrznym z wyłączeniem obrotu z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1. Dla obliczenia odległości stosuje się system pól sytuacyjnych (kwadraty o wymiarach boków 20 km.). Za podstawę wymiaru odległości pomiędzy poszczególnemi urzędami przyjmuje się odległości w linji powietrznej pomiędzy punktami środkowemi pól sytuacyjnych, w których te urzędy są położone.

9. W obrocie wzajemnym między Polską a polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1, pobiera się:

a) za paczki prywatne i urzędowe:

do 1 kg	1,00 zł.
ponad 1 „ 5 „	2,00 „
„ 5 „ 10 „	3,00 „
„ 10 „ 15 „	5,00 „
„ 15 „ 20 „	6,00 „

b) za paczki kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi (do 30 kg.), oraz paczki Banku Polskiego i jego Oddziałów z monetą brzęczącą (do 60 kg):

do 20 kg. — jak pod 9a)

ponad 20 do 30 kg	8,00 zł.
„ 30 „ 40 „	10,00 „
„ 40 „ 50 „	12,00 „
„ 50 „ 60 „	14,00 „

c) za paczki, zawierające urzędowe wydawnictwa polskie i zagraniczne oraz książki:

do 1 kg	0,50 zł.
ponad 1 „ 5 „	1,00 „
„ 5 „ 10 „	1,50 „
„ 10 „ 15 „	2,50 „
„ 15 „ 20 „	3,00 „

Za paczki ochronne powyższe opłaty od wagi są o 50% wyższe.

Za paczki wartościowe prócz opłaty od wagi pobiera się opłatę asekuracyjną, jak pod 7b) i 8b), a przy paczkach prywatnych i urzędowych również należność manipulacyjną, jak pod 7c).

Granice wysokości podanej wartości, jak pod 7) i 8).

10. Za paczki pilne pobiera się potrójną opłatę taryfową, ustaloną dla paczek zwykłych, za paczki zaś pilne ochronne — potrójną taryfową opłatę, ustaloną dla paczek ochronnych.

B. Obrót zagranicznym i z Wolnem miastem Gdanskiem:

1. Paczki bez podanej wartości:

Opłaty od wagi, podane w zagranicznej taryfie paczkowej we frankach i centymach, przelicza się na złote i grosze według ustalonego kursu franka złotego.

Za paczki ochronne pobiera się normalną opłatę od wagi zwiększoną o 50%.

Za paczki pilne, pobiera się opłatę specjalną w wysokości potrójnej opłaty od wagi.

2. Paczki z podaną wartością:

a) opłata od wagi, jak pod 1).

b) opłata asekuracyjna za każde 300 franków złotych lub ich część—50 centymów

c) opłata manipulacyjna od każdej paczki 50 centymów.

Wartość podana nie może przekraczać 1.000 franków w złocie lub ich równowartości w złotych, jeżeli w obrocie z niektóremi krajami nie obowiązuje kwota niższa.

VI. PRZEKAZY POCZTOWE.

A. Obrót wewnętrzny.

(łącznie z obrotem z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1)

1. Przekazy pocztowe zwykłe, pobraniowe i zleceniowe:

	do	10 zł.	. . . . . .	20 gr.
ponad	10 „	25 „	. . . . . .	35 „
„	25 „	50 „	. . . . . .	50 „
„	50 „	100 „	. . . . . .	70 „
„	100 „	250 „	. . . . . .	95 „
„	250 „	500 „	. . . . . .	135 „
„	500 „	750 „	. . . . . .	180 „
„	750 „	1000 „	. . . . . .	220 „
„	1000 „	1250 „	. . . . . .	255 „
„	1250 „	1500 „	. . . . . .	290 „
„	1500 „	1750 „	. . . . . .	325 „
„	1750 „	2000 „	. . . . . .	355 „

W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1:

	do	10 zł.	. . . . . .	15 gr.
ponad	10 „	25 „	. . . . . .	30 „
„	25 „	50 „	. . . . . .	45 „
„	50 „	100 „	. . . . . .	65 „
„	100 „	250 „	. . . . . .	90 „
„	250 „	500 „	. . . . . .	130 „
„	500 „	750 „	. . . . . .	175 „
„	750 „	1000 „	. . . . . .	215 „
„	1000 „	1250 „	. . . . . .	250 „
„	1250 „	1500 „	. . . . . .	285 „
„	1500 „	1750 „	. . . . . .	320 „
„	1750 „	2000 „	. . . . . .	350 „

Przy zleceniach pocztowych ponad 2000 zł., przekazywanych zapomocą blankietu nadawczego P. K. O., pobiera się oprócz opłaty wyżej podanej za przekaz do 2000 zł. — za każde dalsze 500 zł. lub ich część po 50 gr.

2. Przekazy telegraficzne:

a) opłaty jak pod 1),

b) opłata manipulacyjna za sporządzenie telegramu przekazowego . . . 20 gr.

c) opłata telegraficzna za telegram przekazowy i za korespondencję osobistą,

d) opłata za pośpieszne doręczenie, jeżeli nie chodzi o przekazy adresowane poste-restante lub do miejscowości, należącej do zamiejscowego okręgu pocztowego.

B. Obrót zagraniczny

(łącznie z obrotem z W. M. Gdańskiem).

1. Do krajów, z któremi wprowadzono obrót przekazowy, z wyjątkiem Kanady, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Wielkiej Brytanji i krajów, z któremi obrót przekazowy odbywa się za pośrednictwem Wielkiej Brytanji:

	do	100 zł.	. . . . . .	0,80 zł.
ponad	100 „	200 „	. . . . . .	1,30 „
„	200 „	300 „	. . . . . .	1,80 „
„	300 „	400 „	. . . . . .	2,30 „
„	400 „	500 „	. . . . . .	2,80 „
„	500 „	600 „	. . . . . .	3,30 „
„	600 „	700 „	. . . . . .	3,80 „
„	700 „	800 „	. . . . . .	4,30 „
„	800 „	900 „	. . . . . .	4,80 „
„	900 „	1000 „	. . . . . .	5,30 „

za każde dalsze 100 zł. lub ich część — 50 gr.

2) Do Kanady, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Wielkiej Brytanji i krajów, z któremi obrót przekazowy odbywa się za pośrednictwem Wielkiej Brytanji:

	do	100 zł.		1,00 zł.
ponad	100 „	200 „		2,00 „
„	200 „	300 „		3,00 „
„	300 „	400 „		4,00 „
„	400 „	500 „		5,00 „
„	500 „	600 „		6,00 „
„	600 „	700 „		7,00 „
„	700 „	800 „		8,00 „
„	800 „	900 „		9,00 „
„	900 „	1000 „		10,00 „

za każde dalsze 100 zł. lub ich część — 1,00 zł.

VII. POBRANIA POCZTOWE.

A. Obrót wewnętrzny.

(łącznie z obrotem z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1).

1. Opłaty przy nadaniu:

a) opłaty przewidziane dla nadanego rodzaju przesyłek bez pobrania,

b) opłata manipulacyjna:

1. za paczki żywnościowe i tytoniowe . . . . 30 gr.
2. za inne przesyłki . . . . 50 „

2. Opłaty po zainkasowaniu kwoty pobrania:

Za przekazanie zainkasowanej kwoty pobrania przekazem pobraniowym lub blankietem nadawczym P. K. O. przypadającą opłatę (VI. A) potrąca się z zainkasowanej kwoty.

B. Obrót zagraniczny.

1. Za przesyłki pocztowe za pobraniem, jeżeli kwota pobrania ma być przekazana międzynarodowym przekazem pobraniowym, nadawca uiszcza:

a) opłaty przewidziane dla danego rodzaju przesyłek bez pobrania,

b) opłatę manipulacyjną:

1. przy poleconych przesyłkach listowych i listach z podaną wartością . . . . . . 60 gr.
2. przy paczkach . . . 50 centymów

c) opłatę od kwoty pobrania (prowizję) za każde 20 zł. lub ich część . . . . 10 gr.

2. Jeżeli kwota pobrania ma być przekazana na konto czekowe w kraju przeznaczenia przesyłki za pobraniem, nadawca oprócz opłat przewidzianych pod 1 a) uiszcza tylko opłatę manipulacyjną:

a) przy poleconych przesyłkach listowych i listach z podaną wartością . . . . 30 gr.

b) przy paczkach . . . . 25 centymów

3. Jeżeli nadawca, wysyłając do Polski przesyłkę za pobraniem zarządził, aby kwotę pobrania przekazano na oznaczone konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności, urząd oddawczy potrąca z zainkasowanej kwoty:

a) opłatę manipulacyjną . . . . 30 gr.

b) za przekazanie kwoty pobrania—opłatę za przekaz obrotu wewnętrznego (VI. A).

VIII. ZLECENIA POCZTOWE.

(tylko w obrocie wewnętrznym łącznie z obrotem z polskiego u. p. Gdańsk 1 do Polski).

A. Opłaty przy nadaniu.

1. za list zleceniowy:
   opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi,
2. za kartkę zleceniową:
   a) opłata taryfowa za kartkę poleconą,
   b) opłata manipulacyjna . . . 50 gr.
3. za list zleceniowy cukrowniczy (tylko z P. K. O. w Warszawie):
   a) opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi,
   b) opłata manipulacyjna . . . 50 gr.

B. Z zainkasowanej kwoty potrąca się:

1. Za zainkasowanie kwoty zlecenia w wypadku A. 1 . . . . 50 gr.

ad 1) W razie niewykupienia dokumentu wierzytelnościowego z listu zleceniowego, pobiera się powyższą należność od nadawcy.

2. Za przekazanie zainkasowanej kwoty zleceniowej przekazem zleceniowym lub blankietem nadawczym P. K. O. — opłatę za przekaz pocztowy (VI. A).

3. Za sporządzenie protestu wekslowego:

a)		do	100 zł.		2 zł. — gr.
	ponad	100 ,	250 „		2 „ 50 „
	„	250 „	300 „		3 „ 10 „
	„	300 „	400 „		4 „ 60 „
	„	400 „	500 „		5 „ 60 „
	„	500 „	600 „		6 „ 10 „
	„	600 „	1000 „		8 „ 10 „
	„	1000 „	2000 „		12 „ 20 „

b) podatek komunalny od każdego zaprotestowanego wekslu w wysokości ½% zaprotestowanej sumy wekslowej;

ad b) Podatku komunalnego nie pobiera się na rzecz gmin (magistratów) położonych na obszarze województwa śląskiego.

4. Za sporządzenie i wysłanie odpisu protestu wekslowego, niezależnie od opłaty stemplowej . . . . 50 gr.

IX. OPŁATY ZA ŚWIADCZENIA DODATKOWE.

	Obrót wewnętrzny	Obrót zagraniczny łącznie z W. M. Gdańskiem
	groszy	
a) przy nadaniu:		
1) Polecenie przesyłek listowych	50	60
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1	30	—
2) Zwrotne poświadczenie odbioru	50	60
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1	30	—
3) Zwrotne poświadczenie wypłaty	50	60
4) Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O. przy wpłatach na konta właścicieli zamieszkałych w miejscu wpłaty	10	—
w innych wypadkach . .	20	—
przy wpłatach dokonywanych w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 . .	15	—
5) Za doręczenie pośpieszne przesyłek listowych oraz dowodów do odbioru na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki . . .	80	100 paczki 80 centymów
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1	70	—
Jeżeli wraz z dowodem odbioru doręcza się przesyłkę, wówczas pobiera się również należność za doręczenie (p. 16).		
6) Opłata za adresowane poste-restante:		
a) przesyłki listowe i przekazy	10	—
b) paczki i listy wartościowe	50	—
ad b) Za paczki żywnościowe adresowane poste-restante nie pobiera się opłaty dodatkowej.		
7) Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:		
a) przesyłki poleconej . .	10	10
b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O. .	20	20
c) paczki	30	30
d) telegramu	10	10
8) Za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę	50	—
9) Za nadanie przesyłki rejestrowanej lub przekazu telegraficznego poza godzinami urzędowemi	50	—
b) po nadaniu:		
10) Zwrotne poświadczenie odbioru	100	100
w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 . . .	60	—
11) Zwrotne poświadczenie wypłaty	100	100
12) a) Żądanie zwrotu lub zmiany adresu, przesyłki pocztowej, przesłane drogą pocztową . . .	80	120
b) Żądanie zwrotu przesyłek pocztowych oraz zmiany adresu przesyłki zwykłej i poleconej, przesłane drogą telegraficzną — opłata za telegram.		
c) Żądanie zmiany adresu innych przesyłek pocztowych, przesyłane drogą telegraficzną — opłata za telegram oraz	80	120
d) żądanie zmiany adresu oraz zwrotu przesyłek, dotyczące kilku przesyłek, nadanych równocześnie przez tego samego nadawcę do tego samego adresata, przesłane drogą telegraficzną — należność za je-		

	Obrót wewnętrzny	Obrót zagraniczny łącznie z W. M. Gdańskiem
	groszy	
den telegram, niezależnie od opłaty pod a) od każdej przesyłki.		
13) Reklamacja przesyłki pocztowej	50	100
14) Poświadczenie za zagubiony dowód nadania . . .	50	50
Ponadto, jeżeli z wyszukaniem przesyłki w dokumentach połączone są czynności wzmożone, pobiera się za każdą godzinę zużytego na ten cel czasu, lub za przejrzenie każdych 2.000 pozycyj księgi nadawczej .	100	100
najwyżej jednak	zł 10	zł 10
15) a) Żądanie zmiany pobrania lub zlecenia, przesłane drogą pocztową .	80	120
b) Żądanie zmiany pobrania lub zlecenia, przesłane drogą telegraficzną — opłata za telegram oraz	80	120
c) Żądanie zmiany pobrania lub zlecenia, dotyczące kilku przesyłek nadanych równocześnie przez tego samego nadawcę do tego samego adresata, przesłane drogą telegraficzną,—opłata za jeden telegram niezależnie od opłaty pod a) od każdej przesyłki.		

c) przy odbiorze:

16) Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń, gdzie ten rodzaj służby zaprowadzono:

a) przekazów pocztowych i telegraficznych oraz przekazów P. K. O. z pieniędzmi

do	10 zł.	5 gr.
ponad	10 „ 50 „	10 „
„	50 „ 100 „	20 „
„	100 „ 250 „	35 „
„	250 „ 500 „	50 „
ponad	500 do 750 zł.	75 gr.
„	750 „ 1000 „	100 „
„	1000 „ 1500 „	150 „
„	1500 „ 2000 „	200 „

b) zaopatrzeń emerytalnych, zaopatrzeń wdów, pensyj sierocych, rent inwalidzkich i t. p. stałych zaopatrzeń, wypłacanych z funduszów Skarbu Państwa lub przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" na podstawie kart wypłat, przekazów pocztowych, kasowych, lub P. K. O.: do 50 zł. nie pobiera się żadnej opłaty, ponad 50 zł., bez względu na wysokość wypłacanej kwoty . . . . 10 gr.

c) listów wartościowych:
do 100 zł. podanej wartości . . 10 „
ponad 100 do 1000 zł. podanej wartości . . . . 20 „
ponad 1000 do 5000 zł. podanej wartości . . . . 50 „
ponad 5000 zł. bez względu na wysokość podanej wartości . . 100 „

ad a) do c) Za doręczenie pensyj emerytalnych weteranów z 1863 r. nie pobiera się żadnej opłaty.

ad c) Za doręczenie zagranicznych listów wartościowych nie pobiera się opłaty za doręczenie.

d) paczek żywnościowych i tytoniowych, bez względu na wagę i miejscowość . . . . . 30 gr.

ad d) Opłaty za doręczenie nie pobiera się za paczki żywnościowe i tytoniowe nadane jako pośpieszne, za paczki żywnościowe i tytoniowe odbierane bezpośrednio po ich nadejściu w urzędach pocztowych lub na podstawie wyjątkowego zastrzeżenia, oraz za paczki żywnościowe, odbierane bezpośrednio z ambulansów pocztowych.

e) innych paczek:

w Warszawie:

do 5 kg.	40 gr.
„ 10 „	60 „
„ 15 „	80 „
„ 20 „	100 „

w urzędach pocztowych I i II klasy:

do 5 kg.	30 gr.
„ 10 „	40 „
„ 15 „	70 „
„ 20 „	90 „

w innych urzędach:
do 5 kg. . . . . . . 30 gr.
„ 10 „ . . . . . . 40 „
„ 15 „ . . . . . . 50 „
„ 20 „ . . . . . . 70 „

ad d) Za doręczenie zagranicznych paczek pobiera się opłatę w wysokości opłaty za doręczanie paczek odpowiedniej wagi w obrocie wewnętrznym, lecz nie więcej jak 90 groszy od paczki.

17) Za doręczenie przez listonosza wiejskiego paczki . . . 30 gr.

Za doręczenie przekazów z pieniędzmi i listów wartościowych, jak pod 16 a) b) i c).

18) Za zastrzeżenie odbioru ze skrytek i przegródek miesięcznie:

a) dla przesyłek listowych i czasopism . . . . 1 zł.

b) dla listów wartościowych i przekazów oraz przesyłek pod a):
w Warszawie . . . . . . 10 „
w innych miejscowościach . . 5 „

c) dla paczek w Warszawie . . . 50 „
w innych miejscowościach . . 25 „

Opłatę pod a) pobiera się w miejscowościach, gdzie istnieje doręczanie przesyłek listowych, opłatę za skrytki i przegródki pobiera się jednak i w tych wypadkach, w których adresat zamiejscowy zgłosi żądanie posiadania osobnej płatnej skrytki lub przegródki.

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu.

19) Składowe za każdy dzień zwłoki:

a) za każdą paczkę . . . . 20 gr.
najwyżej . . . . . . 10 zł.

b) za każdy list wartościowy 10 gr.
najwyżej . . . . . . 2 zł.

20) Za przepakowanie paczek pobiera się opłatę w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.

21) Za zwykłe przesyłki listowe poste-restante obrotu wewnętrznego, jeżeli nadawca nie uiścił opłaty przy nadaniu oraz za przesyłki listowe i przekazy pocztowe poste-restante obrotu zagranicznego . . . . . . 10 gr.

d) różne opłaty:

22) Za zawiadomienie o niedoręczalności paczki lub dokumentu wierzytelnościowego:
w obrocie wewnętrznym . . . . 50 gr.
w obrocie zagranicznym (tylko paczki) . . . . 120 „

23) Za sporządzenie upoważnienia do wypłaty w razie zagubienia przekazu przez odbiorcę:
w obrocie wewnętrznym . . . . 50 gr.
w obrocie zagranicznym . . . . 100 „

24) Za przyjęcie, zapisanie i przechowanie pełnomocnictwa pocztowego . . . . 2 zł.

25) Za każdy nadawany raz dziennie list dworcowy (oprócz opłaty za każdą przesyłkę danego rodzaju), miesięcznie . . . . 5 „

26) Za każdą dworcową przesyłkę gazetową, bez względu na ilość zawartych w przesyłce egzemplarzy czasopism (oprócz opłaty od czasopism, druków lub paczek), wysyłaną raz dziennie:

a) bezpośrednio przez administrację danego czasopisma miesięcznie . . . . 1 „

b) w innych wypadkach, miesięcznie . . . . 5 „

27) Za jednorazową dziennie wymianę torby zamykanej, miesięcznie . 5 „

28) Za pośrednictwo przy cleniu przesyłek listowych zwykłych, poleconych i wartościowych . . . . . . 50 gr.

29) Za pośrednictwo przy cleniu paczek zagranicznych (z wyjątkiem paczek nadchodzących z urzędów pocztowych W. M. Gdańska) . . . . . . 50 cent.

30) Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy cleniu miesięcznie . . . . 10 zł.

Jeżeli osobista interwencja odbiorcy odbywa się w lokalu pocztowym, lub jeżeli przy czynności tej współdziała z urzędu organ pocztowy, dolicza się opłatę za pośrednictwo (p. 28 i 29).

31) Za poświadczenie doręczenia listu za dowodem doręczenia i zwrócenia dowodu nadawcy, prócz opłaty za list zwykły . . . . 25 gr.

32) Opłata manipulacyjna za wymianę niezdatnych do użytku znaczków opłaty i kartek pocztowych nakładu urzędowego oraz przesyłek listowych z wytłoczonemi na nich zapomocą maszyn znakami opłaty:

a) od każdego nalepionego znaczka . . 2 gr.

b) od każdej kartki pocztowej nakładu urzędowego . . . . 2 „

c) od każdej przesyłki listowej z wytłoczonym znakiem . . . 1 „

33) Za wystawienie pocztowej karty tożsamości . . . . 150 „

34) Cena sprzedażna międzynarodowego kuponu na odpowiedź . . . 80 „

35) Za dodatkowe poświadczenie nadania przesyłki rejestrowanej . . . 50 „

36) Za dosłanie przekazem pocztowym zaopatrzeń emerytalnych, rent inwalidzkich i t. p. stałych zaopatrzeń, wypłacanych na podstawie kart wypłat . . . . 20 „

37) Za żądane przez odbiorcę wyjaśnienia, dotyczące przesyłek z adresem niedokładnym, niezupełnym lub niewyraźnym:

w drodze pocztowej:
w obrocie wewnętrznym . . . . 80 „
w obrocie zagranicznym . . . . 120 „
w drodze telegraficznej — należność za telegram.

Specjalne opłaty pocztowe w województwie poznańskiem i pomorskiem oraz w górnośląskiej części województwa śląskiego.

1) Za doręczenie pośpieszne przesyłek listowych:

a) w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego, rzeczywiste koszty posłańca, najmniej jednak . . . 80 gr.
b) w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu . . . . . 150 „

2) Za doręczenie pośpieszne paczek:

a) w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego, niezależnie od opłaty za doręczenie, rzeczywiste koszty posłańca, najmniej jednak . . . . . 80 „
b) w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu, niezależnie od opłaty za doręczenie . . . 150 „

3) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:

a) do 10 km. . . . . 50 „
b) ponad 10 km . . . . 100 „

od 10 kg. do 20 kg.

a) do 10 km. . . . . 100 „
b) ponad 10 km. . . . . . . 150 „

4) Za jazdę pocztą od kilometra . 50 „

CZĘŚĆ DRUGA.

TARYFA TELEGRAFICZNA.

A. Obrót wewnętrzny.

Pozycja	PRZEDMIOT	Należności groszy	Objaśnienia
1	a) za telegramy miejscowe (państwowe i prywatne) zwykłe: opłata od wyrazu . . . . . Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	 5 25	Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego. W ruchu miejscowym dozwolone są wszystkie płatne wskazówki z wyjątkiem —PC— i —PCD—
	b) za telegramy zamiejscowe (państwowe i prywatne) zwykłe: opłata od wyrazu . . . . . . Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	 15 50	

Pozycja	PRZEDMIOT	Należności groszy	Objaśnienia
2	a) za telegramy miejscowe prywatne pilne —D— opłata od wyrazu	10	
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	25	
	b) za telegramy zamiejscowe prywatne pilne —D— opłata od wyrazu	30	
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	50	
3	Za opłaconą odpowiedź —RPx— opłata w dowolnej wysokości.		Przy płatnej wskazówce —RP— oznacza się kwotę, wpłaconą na odpowiedź w złotych i groszach, np. RP. 1,55, RP. 2.00, RP. 3.50 i t. d. W granicach podanej kwoty może być nadana odpowiedź, jako telegram zwykły lub pilny. Jeżeli należność za odpowiedź przewyższa kwotę zgóry wpłaconą, nadawca odpowiedzi dopłaca różnicę. Kupon na odpowiedź może być wykorzystany w ciągu sześciu miesięcy, licząc od następnego dnia po jego wystawieniu.
4	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu	8	Telegramy prasowe oznacza się przed adresem płatną wskazówką „Presse".
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	25	W telegramach prasowych dopuszczona jest tylko płatna wskazówka —TMx—.
5	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu	3	Inne warunki, jak pod 4.
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	25	

Pozycja	PRZEDMIOT	Należności groszy	Objaśnienia
6	Za telegramy listowe —ELT— opłata od wyrazu . . . . najmniej jednak za 20 wyrazów tj. Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	5 100 25	Płatną wskazówkę —ELT— umieszcza się przed adresem. Tekst telegramu listowego musi być zredagowany w języku jawnym. Telegramy listowe mogą być nadawane we wszystkich urzędach telegraficznych i o każdej porze. Telegramy listowe mogą być nadawane przez tedefon za opłatą podaną w poz. 14. Ze szczególnych płatnych wskazówek dopuszczone są —RP— i —poste restante—. Telegramy listowe wydaje się w kolejności po telegramach zwykłych i doręcza się adresatowi pocztą. Telegramy listowe w ruchu miejscowym nie są dopuszczone.
7	Za telegramy gratulacyjne—XLT— opłata od wyrazu . . . . najmniej jednak za 15 wyrazów, tj. Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	5 75 25	Treść telegramu gratulacyjnego może zawierać tylko życzenia z okazji świąt Bożego Narodzenia, Nowego Roku, Wielkiej Nocy i t. p. wszystkich wyznań, następnie z okazji wesel, urodzin, imienin i uroczystości jubileuszowych. Ze szczególnych płatnych wskazówek dopuszczone są — XPP —, —XPT—, pocztą i —PR—. Telegramy gratulacyjne wydaje się w kolejności po telegramach zwykłych i doręcza się przez gońców.
8	Za sprawdzenie telegramu —TC—, 50% opłaty telegramu zwykłego od tej samej ilości wyrazów.		Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umowionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu z urzędu.
9	Za poświadczenie odbioru: a) telegraficzne zwykłe —PC— . b) telegraficzne pilne —PCD— . . c) pocztą —PCP— jak list zwykły do 20 gramów wagi	 125 200	O doręczeniu telegramu ze znakiem —PCP— zawiadamia urząd nadawczy pismem służbowem.

Pozycja	PRZEDMIOT	Należności groszy	Objaśnienia
10	Za doręczenie telegramu pocztą, jako list polecony —PR—, jako też za odebranie telegramu na poczcie, jako list polecony —GPR—, pobiera się należność pocztową wyłącznie za samo polecenie listu		Za doręczenie telegramu pocztą, jako list zwykły, nie pobiera się żadnej należności.
11	Za złożenie telegramu do odebrania przez adresata na poczcie, jako list zwykły —GP— lub w telegrafie —TR—	bezpłat.	Adresat, względnie jego upełnomocniony, winien się wylegitymować przy odbiorze telegramu.
12	Za telegramy o kilku adresach —TMx— oprócz normalnej opłaty za telegram, dopłata za każdy odpis 50 wyrazów, lub część tychże: za telegram zwykły i pilny . .	50	Opłatę za odpisy pobiera się tyle razy, ile jest adresów, mniej jeden. Płatne wskazówki umieszcza się zawsze przed tym adresem, do którego się odnoszą z wyjątkiem —D— i —TC—, które umieszczone przed pierwszym adresem obok wskazówki —TMx— odnoszą się do wszystkich adresów. Jeżeli każdemu z adresatów mają być podane wszystkie adresy, należy podać wskazówkę —CTA— przed wskazówką —TMx—.
13	Za telegramy ze wskazówką —XPT— i —XPP— opłaca się prócz normalnej należności za sam telegram: a) jako przedpłatę (depozyt) na koszty doręczenia umyślnym posłańcem . . . . . . b) za telegraficzne doniesienie —XPT— do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności na żądanie nadawcy . . . . c) za pocztowe natomiast doniesienie —XPP— do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności, jak za zwykłą kartkę pocztową . .	 500 125	O kwocie wypłaconej posłańcowi za telegram ze wskazówkę —XPT—, względnie —XPP— zawiadamia się urząd nadawczy w pierwszym wypadku telegramem służbowym, w drugim wypadku kartką służbową. Nadwyżkę lub całą przedpłatę zwraca się nadawcy. Za doręczenie telegramu ze wskazówką —XPP— lub —XPT— nie pobiera posłaniec od adresata żadnej opłaty. Do kolejowych urzędów telegraficznych telegramy —XPP— i —XPT— niedopuszczone, zaś telegramy ze wskazówką —posłańcem— tylko na odpowiedzialność nadawcy.

Pozycja	PRZEDMIOT	Należności groszy	Objaśnienia
14	Za telegramy nadawane przez telefon przez abonentów za każde 100 słów, lub część tychże	30	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem, nie zwraca się należności za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego, jako należność manipulacyjną za przyjęcie telegramu przez telefon oraz za cofnięcie.
15	Za odtelefonowanie nadeszłych telegramów nie pobiera się żadnej opłaty. Za doręczenie przez posłańca odtelefonowanego telegramu	30	Nadeszłe telegramy oprócz telegramów listowych —ELT— wydaje się telefonem: a) abonentom, którzy zgłosili pisemne żądanie, b) telegramy, w których adresie podano numer telefonu. Telegramy odtelefonowane uważa się za doręczone i przesyła się je przez pocztę jako list zwykły bezpłatnie. Na żądanie adresata mogą być takie telegramy doręczane przez posłańca, według wskazanej obok taryfy.
16	Za pokwitowanie nadanego telegramu prywatnego	10	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
17	Za duplikat pokwitowania nadanego telegramu	50	
18	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego za każde 50 wyrazów lub część tychże . . . najmniej jednak za wydanie odpisu	50 100	Odpis sporządza się na zwykłym blankiecie telegraficznym i potwierdza się „Za zgodność" (podpis i pieczęć urzędu).
19	Za każdy umówiony lub skrócony adres: a) w Warszawie i Łodzi rocznie . b) we wszystkich innych urzędach rocznie	 5000 4000	Opłata może być uiszczona zgóry za cały rok kalendarzowy, lub w ratach kwartalnych. Zgłaszający się w ciągu roku opłacają należność proporcjonalną w stosunku do ilości pozostałych kwartałów. Adresat może zgłosić i opłacić także więcej, aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.

Pozycja	PRZEDMIOT	Należności groszy	Objaśnienia
20	Za doręczenie telegramów do dwóch rozmaitych miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi rocznie . b) we wszystkich innych urzędach rocznie	 5000 4000	Opłatę oblicza się, jak przy poz. 19.
21	Za doręczenie telegramu na blankiecie ozdobnym w zaklejonej kopercie	100	Opłatę uiszcza nadawca telegramu.
22	Za cofnięcie telegramu jeszcze nieodtelegrafowanego	30	Należność potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
23	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki, opłata dodatkowa od każdego telegramu	15	W raze cofnięcia takiego telegramu, należności dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
24	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p.	50	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Jeżeli w jednem podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należność od każdego reklamowanego telegramu. Należność za złożoną reklamację zwraca się, jeżeli przeprowadzone dochodzenia wykazały, że reklamacja była uzasadniona.
25	Za udzielenie informacji co do nadanego lub doręczonego telegramu, względnie za okazanie telegramu .	50	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Telegram okazuje się nadawcy po wylegitymowaniu się.
26	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym	30	Opłatę pobiera się od adresata, jeżeli go musiano poszukiwać z powodu niedokładnego adresu lub niezarejestrowania skrótu adresu.

Pozycja	PRZEDMIOT	Należności groszy	Objaśnienia
27	Blankiety nadawcze wydaje się bezpłatnie		
28	Za telegramy morskie (radjotelegramy): Taksa pobrzeżna radjostacji Gdynia — Radjo opłata od wywozu . .	45	Teksa ta ma zastosowanie do wszystkich radjotelegramów kierowanych via Gdynia-Radjo, niezależnie od narodowości statku. Taksę za przesłanie radjotelegramu między urzędem nadawczym a stacją pobrzeżną Gdynia-Radjo oblicza się według taryfy telegraficznej dla obrotu wewnętrznego.
29	Za telegramy morskie: Taksa pokładowa statków: „Kościuszko" „Niemen" „Polonia" „Pułaski" „Wisła" ɔpłata od wyrazu	72	
	statku „Gdańsk, „ „Gdynia", opłata od wyrazy	36	
30	Opłata za telegram nadany w pociągu do wszystkich miejscowości w Polsce, zawierający najwyżej 14 wyrazów	320	Należność ta składa się z właściwej opłaty za telegram, obliczonej zawsze za 14 wyrazów, według obowiązującej taryfy, oraz z opłaty manipulacyjnej 60 gr. za przyjęcie telegramu przez konduktora.
31	Za każdy umówiony lub skrócony adres pocztowy, zarejestrowany przez nadawców paczek żywnościowych, bez względu na miejscowość	200	Zarejestrowany skrót ważny jest na przeciąg 12 miesięcy od daty jego zarejestrowania.
32	Za telegramy „Pd" oraz za telegramy „Zm" opłata od wyrazu treści telegramu i podpisu	2	Telegramy „Pd" służą do zaoferowania produktów żywnościowych do sprzedaży. Telegramy „Zm" służą do zamawiania produktów żywnościowych, zaoferowanych telegramem „Pd".

Pozycja	PRZEDMIOT	Należności groszy	Objaśnienia
	Za podanie adresu, przy nadawaniu telegramu „Pd", z nazwą urzędu wojewódzkiego oraz za podanie adresu z nazwą urzędu poza siedzibą starostwa „Up", opłata za każdą oddzielnie podaną miejscowość . . .	25	
	Za podanie adresu, przy nadawaniu telegramu „Zm", z nazwą urzędu, w którym jest zarejestrowany skrót adresu pocztowego	50	

B. Abonament dalekopisów telegraficznych.

poz. 1.

Za zainstalowanie i oddanie do użytku aparatu telegraficznego (dalekopisu) stanowiącego wypasażenie prywatnej stacji telegraficznej (celem nadawania i odbioru własnych telegramów do urzędu i z urzędu telegraficznego miejscowego) pobiera się rzeczywiste koszty aparatów i instalacji.

Za oddanie do użytku na czas trwania abonamentu telegraficznego przewodów łączących prywatną stację telegraficzną z miejscowym urzędem telegraficznym, za każdy użyty do połączenia odcinek linji na sieciach miejskich pobiera się opłatę wstępną według stawek ustalonych w taryfie telefonicznej (część trzecia).

Opłaty abonamentowe miesięczne:

1) za konserwację aparatu telegraficznego . . . . zł. 20.—

2) opłata stała w wysokości równej 50% opłaty za abonament stacji telefonicznej II kategorji na danej sieci (§ 8 taryfy telefonicznej).

3) za nadawanie telegramów do urzędu telegraficznego w ilości miesięcznie do 100 telegramów . . . . . „ 20.—

4) za każde następne 100 telegramów . . . . „ 10.—

Nadeszłe telegramy odtelegrafowywuje się bezpłatnie.

poz. 2.

Za wynajęcie do prywatnego użytku osoby wynajmującej obwodu telegraficznego do stałej komunikacji telegraficznej między miejscowościami położonemi w odległości linji prostej (powietrznej):

		rocznie
	do 50 km . . .	12.000 zł.
od 51 „	100 „ . . .	18.000 „
„ 101 „	200 „ . . .	24.000 „
„ 201 „	300 „ . . .	36.000 „
„ 301 „	400 „ . . .	48.000 „
„ 401 „	500 „ . . .	60.000 „
„ 501 „	600 „ . . .	72.000 „
„ 601 „	700 „ . . .	84.000 „

Powyższe opłaty pobiera się zgóry w ratach kwartalnych.

Ponadto pobiera się zwrot kosztów przygotowania przewodów do pracy telegraficznej, jak również opłaty za przewody na sieciach telefonicznych miejskich, użyte do połączeń od urzędów telegraficznych do lokalu abonenta, opłaty wstępne i abonamentowe według każdocześnie obowiązującej taryfy telefonicznej.

Dzierżawiony obwód telegraficzny może być używany tylko do przesyłania własnych wiadomości dzierżawcy i jego personelu.

Przesyłanie korespondencji osób trzecich nie jest dopuszczalne.

Na prawo wynajęcia obwodu telegraficznego do stałej komunikacji telegraficznej międzymiastowej — ubiegający się winni uzyskać uprzednio zezwolenie Ministra Poczt i Telegrafów.

poz. 3.

Za przyłączenie do abonentowej stacji telefonicznej aparatu telegraficznego dalekopiso-

wego do telegraficznej komunikacji z miejscowym urzędem telegraficznym lub z abonentami na sieci lokalnej, posiadającemi takie same urządzenia dalekopisowe, pobiera się rzeczywiste koszty instalacji i aparatu.

Abonent może sam zainstalować potrzebne urządzenia i aparaty po uprzedniem uzyskaniu na to zezwolenia Zarządu Poczt i Telegrafów; w tym wypadku konserwacja urządzeń i aparatu należy do abonenta.

Ponadto opłaty abonamentowe miesięczne:

1) za konserwację aparatu telegraficznego dalekopisowego, zainstalowanego przez Zarząd P. i T. . . . zł. 20.—

2) opłata stała w wysokości równej 50% opłaty za abonament stacji telefonicznej II kategorji na danej sieci (§ 8 taryfy telefon.).

Za nadawanie zaś telegramów do urzędu telegraficznego w ilości miesięcznie do 100 telegramów . . . „ 20.—
i za każde następne 100 telegramów . „ 10.—

Nadeszłe telegramy odtelegrafowywuje się bezpłatnie bez względu na ich ilość.

Abonowane urządzenia dalekopisowe mogą być również używane dla przesyłania w ruchu wewnętrznym własnej korespondencji telegraficznej po przewodach międzymiastowych telefonicznych do abonentów posiadających takież urządzenia w innych miejscowościach.

Za korzystanie w tym celu z międzymiastowych przewodów telefonicznych pobiera się opłatę według § 17 taryfy telefonicznej.

C. Obrót z zagranicą.

Opłaty od wyrazu telegramu lub radjotelegramu do zagranicy, oparte na postanowieniach umów międzynarodowych i odnośnego regulaminu telegraficznego, zawarte są w „Zagranicznej taryfie telegraficznej" i wyrażone we frankach i centymach złotych.

CZĘŚĆ TRZECIA.

Taryfa telefoniczna.

Rozdzał I.

Stawki taryfowe.

A. Opłaty jednorazowe wstępne, instalacyjne i za przeniesienie aparatów.

§ 1. Za oddanie do użytku na czas trwania abonamentu linji telefonicznej, łączącej stację abonentową główną z centralą:

a) za odcinek w obrębie strefy pierwszej ryczałtowo, niezależnie od jego długości, na sieciach zaliczonych do:

grupy I	zł.	75.—
grupy II	„	75.—
grupy III	„	100.—
grupy IV	„	100.—
grupy V	„	125.—

b) za odcinek poza obrębem strefy pierwszej za każde rozpoczęte 100 m linji po . . . „ 15.—
nadto zwrot wartości nowoużytych słupów przy budowie tego odcinka i zwrot kosztów ich transportu.

Uwaga: Opłaty wskazane pod b), mogą być podwyższone do wysokości rzeczywistych kosztów budowy w tych wypadkach, gdy w związku z warunkami terenowemi (przejścia przez rzeki, błota, przełęcze, tory kolejowe, linje prądu silnego i t. p.) wykonanie połączenia wymaga specjalnych urządzeń.

§ 2. Za zainstalowanie i oddanie do użytku aparatów, stanowiących wyposażenie stacji abonentowej, mianowicie:

a) aparatu telefonicznego końcowego ściennego . . . . zł. 10.—
aparatu telefonicznego końcowego biurkowego . . . „ 15.—

b) aparatu telefonicznego głównego z przełącznikiem umieszczonym w aparacie lub oddzielnym . . . . „ 15.—

c) 1) centralki domowej ręcznej do 3 numerów . . . „ 100.—
2) centralki domowej ręcznej do 5 numerów . . . „ 125.—
3) centralki domowej ręcznej do 10 numerów . . „ 225.—
4) centralki domowej ręcznej do 20 numerów . . „ 400.—
5) centralki domowej ręcznej do 30 numerów . . . „ 550.—
6) centralki domowej ręcznej do 50 numerów . . . „ 750.—
7) centralki domowej ręcznej do 100 numerów . . „ 1.000.—

d) dodatkowej słuchawki . . . „ 5.—

e) dzwonka dodatkowego, tarczy spadkowej, dodatkowego przełącznika lub gniazdką wtyczkowego, zainstalo-

wanych w tym samym pokoju, co aparat telefoniczny zł. 10.—
w innym pokoju, lecz w tym samym lokalu . . . . . „ 15.—

f) aparatu telefonicznego dodatkowego:

1) w tym samym pokoju, co aparat główny . . . . „ 10.—

2) w innym pokoju, lecz w tym samym lokalu . . . „ 15.—

3) w innym lokalu, lecz w tym samym budynku . . „ 20.—

4) w innym budynku na tej samej posesji . . . . . „ 20.—
nadto za każde rozpoczęte 100 m linji zewnętrznej po . . . . „ 15.—
oraz zwrot wartości nowoużytych słupów i zwrot kosztów ich transportu.

5) w innym budynku na innej posesji ryczałtowo . „ 20.—
nadto za każde rozpoczęte 100 m linji zewnętrznej, niezależnie od strefy po zł. 15 oraz zwrot wartości nowoużytych słupów i zwrot kosztów ich transportu.

Uwaga: Za zainstalowanie aparatu dodatkowego z przełącznikiem umieszczonym w aparacie, pobiera się opłatę według § 2 p. b.

Za wszelkie inne urządzenia, pobiera się opłaty według rzeczywistych kosztów budowy.

§ 3. Za wymianę zainstalowanych aparatów:

a) aparatu telefonicznego ściennego na aparat biurkowy . . zł. 15.—
b) aparatu telefonicznego biurkowego na aparat ścienny . . „ 5.—
c) aparatu zwykłego centralnej baterji (CB) na aparat z induktorem . . . . . . „ 15.—
d) aparatu zwykłego CB na aparat CB z induktorem i przełącznikiem . . . . „ 25.—

§ 4. Za przeniesienie na inne miejsce aparatu telefonicznego końcowego lub aparatu telefonicznego głównego z przełącznikiem umieszczonym w aparacie lub oddzielnie oraz za przeniesienie aparatu dodatkowego, niezależnie od tego, czy aparaty są ścienne lub biurkowe:

a) w tym samym pokoju . . . zł. 10.—
b) do innego pokoju w tym samym lokalu . . . . . . „ 15.—
c) do innego lokalu w tym samym budynku . . . . . . „ 20.—
d) do innego budynku na tej samej lub innej posesji . . . . „ 20.—
nadto za każde rozpoczęte 100 m linji zewnętrznej dla aparatu głównego poza strefą pierwszą, po . . . . . . „ 15.—
dla aparatu zaś dodatkowego za każde rozpoczęte 100 m linji zewnętrznej, niezależnie od strefy, po . . . . . . zł. 15.—
oraz, tak w jednym, jak i w drugim wypadku—zwrot wartości nowoużytych słupów i zwrot kosztów ich transportu.

§ 5. Za przeniesienie dzwonka dodatkowego, przełącznika, tarczy spadkowej lub gniazdka wtyczkowego na inne miejsce:

a) w tym samym pokoju . . . . zł. 10.—
b) do innego pokoju w tym samym lokalu . . . . „ 15.—

§ 6. Za czasowe zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu w tem samem miejscu . . . . „ 20.—

Za przełączenie linji abonentowej na inny numer lub za przepisanie abonamentu, dokonane na życzenie abonenta . . . . „ 5.—

§ 7. Za przeniesienie centralki domowej lub innej przeróbki urządzeń telefonicznych, oraz budowy taryfą nieobjęte, opłata według rzeczywistych kosztów, poniesionych przez Zarząd Poczt i Telegrafów, przyczem dolicza się: 5% do ceny materjałów i 75% do kosztów robocizny.

Uwaga: Gdy roboty, wskazane w §§ 3 do 7 mają być wykonane w miejscowości, odległej ponad 5 km od centrali, do której jest załączona stacja abonamentowa, zainteresowany abonent obowiązany jest dostarczyć środki lokomocji lub pokryć koszty przejazdu personelu technicznego w jedną i drugą stronę.

B. Opłaty abonamentowe uiszczane przez posiadaczy stacyj telefonicznych.

§ 8.

a) Opłaty abonamentowe zasadnicze.

Pozycja	WYSZCZEGÓLNIENIE aparatów i urządzeń	Opłaty miesięczne w złotych na sieciach zaliczonych do grupy				
		I	II	III	IV	V
1	Aparat główny I kategorja	6	10	14	20	24
2	Aparat główny II kategorja	10	15	21	30	36
3	Aparat główny III kategorja	14	20	28	40	48
4	Aparat towarzyski w dwójkę	5	8	10.50	15	18
5	Aparat towarzyski w trójkę	4	6	9	12.50	15
6	Aparat towarzyski w czwórkę	3	5	7	10	12
7	Za każdą linję łączącą z centralą miejską centralkę domową abonenta lub aparat główny szeregowy niezależnie od tego, czy centralkę domową lub zespół konserwuje Zarząd P. i T., czy też abonent	10	15	21	30	36
8	Aparat dodatkowy, załączony do centralki domowej i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i centralka:					
	a) konserwowany przez Zarząd P. i T. .	3	5	7	10	12
	b) konserwowany przez abonenta . . .	2	2,50	3.50	5	6
9	Aparat dodatkowy załączony do głównego przez przełącznik i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i aparat główny w strefie I lub na innej posesji lecz poza strefą I	3	5	7	10	12
10	Aparat dodatkowy, załączony do głównego przez przełącznik i zainstalowany poza obrębem posesji w strefie pierwszej	6	10	14	20	24
11	Aparat dodatkowy załączony równolegle zainstalowany w tym samym lokalu co i aparat główny bez względu na strefę	2	3	4	5	6
12	Aparat dodatkowy szeregowy załączony do głównego szeregowego i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i główny bez względu na strefę:					
	a) konserwowany przez Zarząd P. i T. . .	4	6	9	13.50	15
	b) konserwowany przez abonenta . . .	2	3	4.50	6.75	7.50
13	Dodatkowy dzwonek lub tarcza spadkowa	1	1	1	1	1
14	Dodatkowa słuchawka	1	1	1	1	1
15	Dodatkowe gniazdko wtyczkowe	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50

b) Opłaty abonamentowe dla sieci automatycznej okręgu Gdyni.

Centrale automatyczne Gdynia, Chylonja, Oksywie i Orłowo-Morskie tworzą jedną sieć miejscową okręgu Gdyni.

Abonenci okręgu Gdyni opłacają:

I. **Stałą opłatę** abonamentową miesięczną zależnie od rodzaju abonowanego aparatu:

1) aparat główny (linja główna) . zł. 8.—
2) „ dodatkowy konserwowany przez Zarząd Poczt i Tel. „ 4.—
3) aparat dodatkowy konserwowany przez abonenta . . . . „ 2.50
4) aparat szeregowy główny . . „ 8.—
5) aparat szeregowy dodatkowy konserwowany przez Zarząd Poczt i Tel. . . . . „ 6.—
6) aparat dodatkowy konserwowany przez abonenta . . . „ 4.50

II. **Opłatę zmienną** zależnie od ilości przeprowadzonych w ciągu miesiąca rozmów miejscowych.

Opłata zmienna za każdą rozmowę miejscową na całej sieci okręgu bez ograniczenia czasu trwania rozmowy wynosi . . . . „ 0.08

Opłata zmienna nie może jednak wynosić na miesiąc mniej niż za ilość rozmów określoną podanym poniżej kontyngentem miesięcznym dla każdego rodzaju abonowanego aparatu:

	rozmów miejscow.
1) aparat główny (linja główna) .	60
2) aparat dodatkowy konserwowany przez Zarząd P. i T. . .	30
3) aparat dodatkowy konserwowany przez abonenta	20
4) aparat szeregowy główny . . .	60
5) aparat szeregowy dodatkowy konserwowany przez Zarząd P. i T.	30
6) aparat szeregowy dodatkowy konserwowany przez abonenta .	20

Ilość rozmów obliczana jest miesięcznie na podstawie wskazań liczników. Od ilości rozmów wykazanych przez licznik porąca się na korzyść abonenta rabat w wysokości 5%.

Jeżeli abonent posiada kilka połączeń (linij) głównych wprowadzonych do jednej i tej samej centralki lub do jednego urządzenia szeregowego, to opłatę zmienną oblicza się za ogólną ilość rozmów przeprowadzonych łącznie na wszystkich połączeniach głównych, przyczem za kontyngent przyjmuje się sumę kontyngentów przypadających łącznie na wszystkie połączenia główne i wszystkie aparaty dodatkowe załączone do centralki lub aparaty dodatkowe szeregowe.

Abonenci central tworzących sieć okręgu Gdyni uiszczają opłaty wstępne na ogólnych zasadach według grupy, do której dana centrala została zaszeregowana na podstawie rzeczywistej ilości stacyj abonentowych załączonych do tej centrali, przyczem miejscowość Oksywie z terenami położonemi w promieniu 1,5 km od punktu węzłowego, w którym zbiegają się przewody abonentów Oksywia, zalicza się do pierwszej strefy.

§ 9. Dopłata miesięczna do opłat normalnych podanych w § 8 za konserwację linji telefonicznej, łączącej stację abonentową główną z centralą miejską, za każde rozpoczęte 100 m rzeczywistej długości linji poza obrębem strefy pierwszej do 5 km długości włącznie po . . . . zł. 0.15

za dalszą długość ponad 5 klm za każde rozpoczęte 100 m po . . . . „ 0.10

§ 10. Dopłata miesięczna do opłat normalnych podanych w § 8 za konserwację linji telefonicznej, łączącej stację abonentową główną ze stacją abonentową dodatkową, umieszczoną w innym budynku tej samej lub innej posesji, za każde rozpoczęte 100 m rzeczywistej długości linji, niezależnie od strefy przy długości do 5 km. po . . . . „ 0.15

przy długości ponad 5 klm za każde rozpoczęte 100 m po . . . . . . „ 0.10

§ 11. Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8 i dopłat, podanych w § 9, za przyłączenie stacji abonentowej nie do najbliższej centrali, a do centrali wskazanej przez abonenta, za każdy kilometr lub część kilometra długości linji między stacją abonentową, a centralą, wskazaną przez abonenta:

a) od stacyj abonentowych, zaliczonych do I kategorji po . . zł. 1.—
b) od stacyj abonentowych, zaliczonych do II i III kategorji po „ 3.—

C. Opłaty jednorazowe za poszczególne rozmowy.

§ 12. Za rozmowy miejscowe, t. j. przeprowadzone z rozmównic publicznych ze stacjami abonentowemi,

załączonemi do tejże centrali, co i rozmównica, za każdą rozmowę trwającą do 6 minut . . . . zł. 0.15

Za rozmowy miejscowe z automatów, przyłączonych do central automatycznych za każdą rozmowę trwającą do 6 minut . . . . „ 0.20

Za rozmowy miejscowe z wezwaniem do rozmównicy, t. j. za rozmowy abonentów lub osób korzystających z rozmównic publicznych, wzywających do rozmównicy załączonej do tejże samej sieci, osoby nieabonujące telefonu, a zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń:

za każdą rozmowę miejscową trwającą do 6-ciu minut . . . . . „ 0.15

Ponadto za przyjęcie zgłoszenia z wezwaniem . . . . „ 0.10

oraz opłatę za posłańca w miejscowym okręgu doręczeń według stawki ustalonej w § 17, poz. 11.

§ 13. Za rozmowy przeprowadzane z rozmównic publicznych na terenie katowickiej sieci okręgowej, ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central, wchodzących w skład tejże katowickiej sieci okręgowej, za każdą rozmowę trwającą do 6 minut, tak w godzinach słabego jak i silnego ruchu . . . . „ 0.15

§ 14. Za rozmowy, przeprowadzane z rozmównic publicznych w Warszawie i w miejscowościach, wchodzących w skład warszawskiej sieci podmiejskiej, ze stacjami abonentowemi, załączonemi do centrali miejskiej w Warszawie i do central podmiejskich (o ile to nie będzie rozmowa miejscowa):

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą zł. 0.50
„ „ „ „ pilną „ 1.50

a w godzinach słabego ruchu od 19 do 8 rano:

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą zł. 0.30
„ „ „ „ pilną „ 0.90

§ 15. Za rozmowy, przeprowadzane z dowolnej stacji abonentowej ze stacjami abonentowemi załączonemi do central na terenie tego samego powiatu co i centrala, do której wywołująca stacja jest załączona oraz za rozmowy zgłaszane z dowolnej stacji abonentowej z wezwaniem do rozmównicy załączonej do centrali, znajdującej się na terenie tegoż samego powiatu co i centrala, do której wywołująca stacja jest załączona, tak w godzinach silnego jak i słabego ruchu:

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą zł. 0.30
„ „ „ „ pilną „ 0.90

Za rozmowy przeprowadzane z rozmównicy z osobami przywołanemi do rozmównicy lub ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central na terenie tegoż powiatu co i wywołująca rozmównica, pobiera się opłatę według stawek, ustalonych w § 17 za rozmowy międzymiastowe.

§ 16. Za rozmowy, przeprowadzane ze stacyj abonentowych warszawskiej sieci miejskiej lub sieci, wchodzącej w skład warszawskiej sieci podmiejskiej, ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central tychże sieci (o ile to nie będzie rozmowa miejscowa):

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą zł. 0.30
„ „ „ „ pilną „ 0.90

a w godzinach słabego ruchu od 19 do 8 rano:

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą zł. 0.20
„ „ „ „ pilną „ 0.60

§ 17. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

Odległość między centralami, do których załączeni są wywołujący i wywoływany w kilometrach	Za 3-minutową rozmowę								Za przesłanie uprzedzenia lub wezwania do rozmównicy przy rozmowie		Za posłańca przy rozmowach z wezwaniem do rozmównicy	Za cofnięcie zgłoszonej rozmowy zwykłej, pilnej, prasowej lub za wyszukanie Nr. telefonu	Za cofnięcie rozmowy P. A. T.
	w godzinach silnego ruchu		w godzinach słabego ruchu				Prasową	Polskiej Agencji Telegraficznej					
			od 19 do 21		od 21 do 8								
	zwykłą	pilną	zwykłą	pilną	zwykłą	pilną			zwykłej	pilnej			
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
	g r o s z y												
do 25 km.	60	180	50	150	35	105	30	15	15	35	Dodatkowa opłata za posłańca w miejscowym okręgu doręczeń 1 zł.	15	5
ponad 25 do 50 „	120	360	95	285	70	210	60	30	25	70		25	10
„ 50 „ 100 „	200	600	160	480	120	360	100	50	40	120		40	20
„ 100 „ 200 „	300	900	240	720	180	540	150	75	60	180		60	30
„ 200 „ 300 „	360	1080	290	870	215	645	180	90	70	215		70	35
„ 300 „ 400 „	420	1260	335	1005	250	750	210	105	85	250		85	40
„ 400 „ 500 „	480	1440	385	1155	290	870	240	120	95	290		95	50
„ 500 „ 600 „	540	1620	430	1290	325	975	270	135	110	325		110	55
„ 600 „ 700 „	600	1800	480	1440	360	1080	300	150	120	360		120	60
„ 700 „ 800 „	660	1980	530	1590	395	1185	330	165	130	395		130	65

U w a g a: Opłaty dodatkowe (uprzedzenie, wezwanie, posłaniec i cofnięcie) przy rozmowach zgłoszonych w godzinach słabego ruchn t. j. od 19 do 8 rano pobiera się według stawek wykazanych w rubrykach 9, 10, 11, 12.

D. Opłaty za specjalne świadczenia.

§ 18. Za stałe połączenie na czas przerwy w urzędowaniu centrali dwóch załączonych do niej stacyj abonentowych:

a) jednorazowo podczas przerwy obiadowej lub nocnej . . . . zł. 0.40

b) codziennie w ciągu miesiąca podczas przerwy obiadowej lub nocnej . . . . „ 6.—

c) codziennie w ciągu miesiąca podczas obydwu przerw . . „ 12.—

Za stałe połączenie na czas przerwy w urzędowaniu centrali załączonej do niej stacji abonentowej:

a) z drugą stacją abonentową załączoną do innej centrali również z ograniczonemi godzinami urzędowania, o ile obie centrale posiadają bezpośrednie połączenie, jednorazowo podczas przerwy obiadowej lub nocnej — podwójna opłata za zwykłą rozmowę międzymiastową w danej relacji i prócz tego . . „ 0.40

b) z centralą, pełniącą służbę C,N/2 lub N, jednorazowo podczas przerwy obiadowej lub nocnej . . . . „ 0.40
a oprócz tego opłata za każdą rozmowę międzymiastową faktycznie w tym czasie przeprowadzoną.

§ 19. Za codzienne podawanie abonentowi o pewnej porze dokładnego czasu, miesięcznie . . . . zł. 3.—

§ 20. Za podanie w spisie abonentów bardziej szczegółowych danych o stacji abonentowej, niż to przewiduje § 75 taryfy, za każde dodatkowe 40 liter lub ich część . . . . „ 5.—

Za kilkakrotne umieszczenie w spisie abonentów danych o jednej i tej samej stacji abonentowej pod różnemi literami (nie licząc jednego bezpłatnego) za każde 40 liter po . . . . . . „ 5.—

§ 21. Za konserwację przewodów prywatnych, zawieszonych na trasie Zarządu Poczt i Telegrafów — za każde rozpoczęte 100 mtr. przewodu pojedyńczego rocznie . . . . „ 3.—

Za wynajęcie osobie prywatnej obwodu rozmównego na sieciach lokalnych — za każde 100 mtr. lub ich część rocznie . . . . zł. 10.—

Za wynajęcie do prywatnego użytku osoby wynajmującej obwodu rozmównego na sieci międzymiastowej do stałej komunikacji telefonicznej między miejscowościami położonemi w odległości w linji prostej (powietrznej)

	rocznie:
do 50 km.	18.000 zł.
od 51 „ 100 „	24.000 „
„ 101 „ 200 „	36.000 „
„ 201 „ 300 „	54.000 „
„ 301 „ 400 „	72.000 „
„ 401 „ 500 „	90.000 „
„ 501 „ 600 „	108.000 „
„ 601 „ 700 „	126.000 „

Powyższe opłaty pobiera się zgóry w ratach kwartalnych.

Ponadto za przewody na sieciach telefonicznych miejskich, użyte dla połączeń od urzędów telefonicznych do lokalu abonenta, opłaty wstępne i abonamentowe tak za przewody jak i za aparaty według każdocześnie obowiązującej taryfy telefonicznej.

Wszelkie urządzenia instaluje Zarząd Poczt i Telegrafów za zwrotem rzeczywistych kosztów.

Konserwacja tych urządzeń należy do Zarządu Poczt i Telegrafów.

Dzierżawiony obwód rozmówny może być używany tylko do własnych rozmów dzierżawcy i jego personelu i nie może być odstępowany osobom trzecim.

Na prawo wynajęcia obwodu rozmównego na sieci międzymiastowej ubiegający się winni uzyskać uprzednio zezwolenie Ministra Poczt i Telegrafów.

ROZDZIAŁ II.

Uzupełnienie taryfy telefonicznej.

§ 22. Opłaty jednorazowe wstępne i instalacyjne, wskazane w §§ 1 i 2, uiszczają wszyscy ubiegający się o przyłączenie ich do sieci telefonicznej, jak również ci abonenci, którzy reflektują na nowe połączenia.

Od opłat wskazanych w § 1 punkt a) (za odcinek w strefie I) mogą być udzielane zniżki, gdy Zarząd Poczt i Telegrafów posiada w odpowiednim kierunku niewykorzystane linje zapasowe i wolne numery w centrali. W tych wypadkach Dyrekcjom Poczt i Telegrafów przysługuje prawo pobierania we własnym zakresie działania zniżonych opłat w wysokości 50% opłat wstępnych.

Od opłat wskazanych w § 1 punkt b) (za odcinek poza strefą I) mogą być udzielane zniżki, gdy Zarząd Poczt i Telegrafów posiada w odpowiednim kierunku niewykorzystane linje zapasowe, niewymagające gruntownego remontu. W tych wypadkach Dyrekcjom Poczt i Telegrafów przysługuje prawo pobierania we własnym zakresie działania należności, obliczonych według rzeczywistych kosztów doprowadzenia tych linij do stanu używalności.

W wypadkach, gdy w lokalu osoby zgłaszającej prośbę o przyłączenie do sieci telefonicznej już się znajdują urządzenia telefoniczne połączone z centralą miejską, do których to urządzeń i połączeń poprzedni abonent zrzekł się swych praw, a nowy abonent przyjmuje je bez zmiany, pobiera się zniżoną opłatę wstępną w wysowości 25% opłat wymienionych w § 1 punkt a) oraz opłatę według § 6 ustęp 2, natomiast opłat instalacyjnych według § 2 nie pobiera się.

Opłaty przewidziane w § 2 p. c) za zainstalowanie i oddanie do użytku centralek domowych, pobiera się jako ryczałt za same centralki.

Niezależnie od tych opłat za zainstalowanie aparatów dodatkowych, włączonych do centrali domowej, pobiera się ryczałt od każdego aparatu w wysokości podanej w § 2 p. f.

Za zainstalowanie i oddanie do użytku centralek domowych (§ 2 p. c.) w wypadkach, gdy abonent zwiększa ilość dodatkowych aparatów i zachodzi potrzeba zamiany centralki np. pięcionumerowej na dziesięcionumerową, abonent opłaca różnicę między taryfową należnością nowoinstalowanej centralki, a opłatą taryfową, przypadającą za poprzednią instalację. Natomiast jeżeli z powodu redukcji aparatów dodatkowych zachodzi potrzeba zmiany np. dziesięcionumerowej centralki na piecionumerową — abonent opłaca rzeczywiste koszta robót za zamianę centralek.

§ 23. Nie opłacają powtórnie opłat wstępnych, a tylko ewentualnie opłaty za zainstalowanie zdjętego aparatu (patrz § 6), za przeniesienie aparatu do innego lokalu (patrz §§ 2 — 5), lub za zmianę numeru stacji abonentowej (patrz § 6):

a) osoby, które wymówiły, lub którym wymówiono abonament, o ile wznowienie abonamentu nastąpi przed upływem 3 miesięcy od dnia, w którym aparat został usunięty z powodu nieuiszczenia opłat abonamentowych lub wygaśnięcia abonamentu i o ile osoba wznawiająca abonament opłaci abonament za jeden miesiąc oraz należność za zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu w tem samem miejscu (patrz § 6) lub w innem (patrz §§ 4 — 5);

b) abonenci sezonowi, którzy korzystają z połączenia telefonicznego, względnie opłacają zań abonament normalny przynajmniej w ciągu trzech miesięcy w roku oraz za konserwację linji za cały rok (patrz § 49);

c) prawni spadkobiercy zmarłego abonenta, gdy obejmują po nim stację telefoniczną w terminie 3 miesięcy od dnia, do którego opłacany był abonament i gdy od tegoż dnia opłacą zaległy abonament;

d) jedno z małżeństwa, gdy drugie przekazuje mu swe prawo do abonowanego na swoje nazwisko telefonu;

e) właściciel lub jeden z współwłaścicieli przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego lub posiadłości ziemskiej, gdy firma zgłosi życzenie przepisania stacji abonentowej, zapisanej na nazwisko przedsiębiorstwa lub posiadłości, na imię właściciela lub odwrotnie właściciel na imię przedsiębiorstwa;

f) funkcjonarjusz instytucji państwowej, społecznej lub prywatnej, lub przedsiębiorstwa, korzystający ze stacji abonentowej, zainstalowanej i abonowanej dla niego przez instytucję lub przedsiębiorstwo, gdy zgłasza życzenie przepisania użytkowanej stacji na własne nazwisko, właściwy zaś abonent — płatnik z praw swych rezygnuje;

g) nowonabywca lub dzierżawca przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego lub posiadłości ziemskiej, gdy zgłasza życzenie przepisania na swoje nazwisko stacji abonentowej czynnej w danem przedsiębiorstwie lub posiadłości ziemskiej, poprzedni zaś właściciel z praw abonenta rezygnuje.

We wszystkich wyszczególnionych w punktach d, e, f, g, wypadkach przekazania praw do abonamentu państwowej sieci telefonicznej, względnie zmiany nazwiska lub firmy, pod którą w spisie abonentów dana stacja abonentowa figuruje, może nastąpić tylko na podstawie pisemnych deklaracyj, wnoszonych do miejscowego urzędu poczt i telegrafów przez obie zainteresowane strony. W wypadku pod c, deklaracja jest jednostronna, lecz składający

deklarację musi udowodnić swe prawa spadkowe.

Przejmujący urządzenie abonentowe poprzedniego właściciela przejmuje i jego zobowiązania wobec Zarządu Poczt i Telegrafów, co musi być zaznaczone w deklaracji względnie stwierdzone podpisaniem odpowiednich załączników, oraz uiszcza ustaloną taryfą telefoniczną należność za przepisanie abonamentu, zmianę numeru lub adresu (patrz § 6).

§ 24. Opłaty wstępne i instalacyjne uiszcza ubiegający się o stację telefoniczną abonentową zgóry przed rozpoczęciem robót. Za zgodą właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów mogą być opłaty wstępne i instalacyjne rozłożone na raty w następujący sposób: przed rozpoczęciem robót — 25 zł. na rachunek należności za pierwszą strefę i 10% pozostałych kosztów, reszta, o ile nie przekracza 300 zł. ma być płatna w 10-ciu następujących po sobie ratach miesięcznych, a o ile przekracza 300 zł. najwyżej w 20 następujących po sobie ratach miesięcznych. Raty powyższe mają być płatne równocześnie z opłatą abonamentową.

Rozłożenie na raty opłat wstępnych i instalacyjnych dopuszczalne jest bez względu na okres budżetowy.

Deklaracje abonentów o rozłożenie na raty należności wstępnych, instalacyjnych, t. j. za przyłączenie do państwowej sieci telefonicznej z zobowiązaniem regularnego wpłacenia tych rat podlegają opłacie stemplowej.

Zgóry pobrane opłaty wstępne przed oddaniem do użytku urządzenia abonentowego podlegają w całości zwrotowi tylko w tym wypadku, gdy urządzenie to z winy Zarządu Poczt i Telegrafów nie zostało uskutecznione przed upływem 3 miesięcy od dnia wpłacenia należności i osoba ubiegająca się o połączenie abonentowe rezygnuje z urządzenia i żąda zwrotu opłat.

Jeżeli natomiast ubiegający się o urządzenie telefoniczne cofnął przed powyższym terminem swe zgłoszenie lub sam jest winien, iż urządzenie nie mogło być na czas uskutecznione, zaś Zarząd Poczt i Telegrafów poniósł już pewne wydatki, wydatki te winien zwrócić ubiegający się o telefon. Przy obliczaniu poniesionych wydatków wartość nieużytych materjałów przyjmuje się na koszt Zarządu Poczt i Telegrafów.

§ 25. Przez uiszczenie opłat wstępnych i instalacyjnych abonent nabywa prawa do korzystania z oddanej mu do dyspozycji stacji abonentowej przez cały czas trwania abonamentu, nie nabywa jednak praw własności do tej stacji ani do linji, ani też do żadnych urządzeń telefonicznych. Zarówno urządzenia linjowe, jak i aparaty, pozostają własnością Zarządu Poczt i Telegrafów i tylko Zarząd ten może niemi dysponować.

Powyższe nie dotyczy aparatów, zakupionych przez abonenta. Aparaty te pozostają jego własnością.

§ 26. Od chwili oddania abonentowi telefonu do użytku abonent odpowiedzialny jest materjalnie za uszkodzenie lub zniszczenie znajdujących się u niego aparatów oraz innych części urządzenia, o ile uszkodzenie nie jest wynikiem normalnego zużycia się. Abonent obowiązany jest zwrócić koszt naprawy uszkodzonego z jego winy urządzenia.

§ 27. Wszelkie zmiany w urządzeniach telefonicznych uskuteczniać mogą jedynie organa Zarządu Poczt i Telegrafów.

Abonentowi nie wolno dokonywać na własną rękę żadnych zmian w urządzeniu telefonicznem. W razie dokonania samowolnych zmian abonent obowiązany jest uiścić Zarządowi Poczt i Telegrafów koszty wynikłe z powodu przeróbki urządzenia oraz należną ewentualnie różnicę opłat abonamentowych od kwartału wstecz.

W wypadkach samowolnego dokonania zmian w urządzeniu, abonent na zarządzenie właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów może być pozbawiony połączenia telefonicznego.

§ 28. Zarząd Poczt i Telegrafów sam dostarcza materjały i aparaty potrzebne do wykonania linij i urządzeń stacyj abonentowych telefonicznych oraz sam wykonuje odnośne roboty.

Ubiegającemu się o telefon pozostawia się możność za zgodą właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów samemu dostarczyć słupy potrzebne do budowy linji, przebiegającej poza pierwszą strefą. Słupy te winny odpowiadać przyjętym przez Zarząd Poczt i Telegrafów warunkom technicznym. Winny one być impregnowane, o ile na danej sieci stosowane są takie słupy.

Na żądanie właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów ubiegający się o przyłączenie do centrali, o ile zażąda urządzeń specjalnych, jako to: centralek automatycznych, aparatów telefonicznych szeregowych, podsłuchowych i t. p., których Zarząd P. i T. normalnie nie stosuje, winien je sam zakupić.

Dostarczenie wskazanych powyżej aparatów nie wpływa na obniżenie wysokości opłat wstępnych i abonamentowych.

§ 29. Każda stacja telefoniczna abonentowa, posiada oddzielną linję telefoniczną, łączącą ją z miejscową centralą.

Stacja abonentowa, posiadająca samodzielne połączenie z centralą, nosi nazwę stacji głównej, odnośne zaś połączenie nazwę połączenia głównego.

Wyjątkowo, gdy system urządzeń centrali miejskiej nie stoi temu na przeszkodzie, zapomocą jednej linji telefonicznej, można połączyć z centralą kilka stacyj abonentowych. Połączenie takie nosi nazwę połączenia towarzyskiego i polega na tem, że wszystkie stowarzyszone stacje abonentowe załączone są do wspólnego przewodu równolegle. Przy wywoływaniu poszczególnych stacyj, konieczne jest stosowanie odmiennych sygnałów.

§ 30. Połączenia towarzyskie mogą być urządzane przy zachowaniu następujących warunków:

1) stacje telefoniczne towarzyskie mogą znajdować się jedynie w drugiej strefie, w odległości ponad 3 km od granicy strefy pierwszej danej sieci miejscowej,
2) ilość stacyj telefonicznych, stanowiących połączenie towarzyskie, nie może być większa, niż 4,
3) stacje telefoniczne połączenia towarzyskiego muszą być zgrupowane w jednej magistrali,
4) udziałowcy połączenia towarzyskiego winni sami dobrać i zgłosić grupę towarzyską. Za całą grupę jednak odpowiada wobec Zarządu Poczt i Telegrafów jeden upoważniony udziałowiec,
5) dołączenie nowego telefonu towarzyskiego do już istniejącej grupy, może nastąpić tylko za zgodą wszystkich uczestników tego połączenia.

Uwaga: Istniejące już połączenia towarzyskie, które nie odpowiadają podanym powyżej warunkom, mogą być utrzymane nadal, aż do chwili rekonstrukcji centrali miejskiej lub zgłoszenia przez udziałowców zmian personalnych lub ilościowych w stowarzyszonej grupie.

W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linji poza strefą pierwszą oblicza się w stosunku do rzeczywistej długości całej linji wraz z odgałęzieniami do poszczególnych udziałowców według zasady, iż każdy z nich płaci:

a) za te części linji, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linji,
b) za części linji, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

Opłaty te winien uiszczać w myśl punktu 4 upoważniony udziałowiec.

§ 31. Stacja abonentowa główna może posiadać:

jeden tylko aparat — czyli aparat końcowy lub aparat końcowy a ponadto jeden albo kilka aparatów dodatkowych.

W wypadku posiadania przez abonenta jednego tylko aparatu dodatkowego, aparat pierwszy, do którego doprowadzona jest linja od centrali, a który posiada przełącznik, nazywa się aparatem głównym.

Gdy chodzi o przyłączenie kliku aparatów dodatkowych stosuje się odpowiednie centralki domowe.

W wypadku zastosowania t. zw. aparatów szeregowych ten z nich, do którego jest doprowadzona bezpośrednio linja (lub linje) od centrali nazywa się aparatem szeregowym głównym, pozostałe zaś — aparatami szeregowemi dodatkowemi.

Aparaty dodatkowe mogą być instalowane w takich tylko lokalach, które mogą być połączone z lokalem stacji abonentowej głównej linją telefoniczną, nie wychodzącą poza obręb jednej posesji.

Za zainstalowanie takiego dodatkowego aparatu pobiera się opłatę według § 2 punktu f. 4.

Określenie „jedna posesja" oznacza kompleks budynków w jednym zamkniętym obwodzie, należący do jednego i tego samego właściciela.

W wypadkach wyjątkowych Dyrekcja P. i T. może zezwolić na to, by stacja dodatkowa i stacja główna, znajdujące się w różnych posesjach, z których obie położone są w obrębie strefy pierwszej, otrzymały połączenie bezpośrednie.

Za takie połączenie bezpośrednie należy uważać połączenie aparatu głównego, z aparatem dodatkowym tego samego abonenta.

Łączenie aparatów dodatkowych z centralą nie jest dozwolone.

Łączenie dwóch punktów w obrębie tej sa-

mej sieci miejscowej bez pośrednictwa centrali może mieć miejsce pod warunkiem wyposażenia tych punktów w aparaty na koszt własny przez osoby zainteresowane. Gdy w punktach, które mają być połączone bezpośrednio, zainstalowane są już aparaty mogą one być wykorzystane również do połączenia bezpośredniego, po uzupełnieniu ich dzwonkiem z przełącznikiem na dwa kierunki. Jak w jednym, tak i w drugim wypadku za oddanie do użytku linji telefonicznej bezpośredniej — pobiera się od każdej zainteresowanej osoby (czyli za 2 linje): opłatę wstępną, obliczoną według § 1 punkt a) i b) w pełnym wymiarze oraz opłatę abonamentową według § 8, pozycja 8, punkt a).

Abonenci stacji głównej i dodatkowej, z których obie znajdują się w obrębie strefy pierwszej, lecz na innych posesjach, uiszczają opłaty — za urządzenie stacji dodatkowej według § 2 punkt f. 5, oraz opłaty abonamentowe za stację główną, według § 8 punkt 1 — 3, a za stację dodatkową według § 8 p. 10.

Gdy zarówno stacja abonentowa główna jak i dodatkowa, zainstalowane są w różnych posesjach, położonych poza obrębem strefy pierwszej przy jednej i tej samej magistrali lub jej odgałęzieniu, wówczas za urządzenie stacji dodatkowej, abonent uiszcza opłaty według § 2 p. f. 5, oraz abonament za stację główną według § 8, punkt 1 — 3, a za dodatkową według § 8, punkt 9.

W nadzwyczajnych wypadkach Dyrekcja może zezwolić, by do aparatu głównego, znajdującego się w obrębie strefy pierwszej, dołączony był aparat dodatkowy poza obrębem strefy pierwszej lub odwrotnie—do aparatu głównego poza obrębem strefy pierwszej dołączony był aparat dodatkowy w obrębie stefy pierwszej.

W takich wypadkach abonent uiszcza za urządzenie aparatu dodatkowego opłatę według § 1, punkt a) i b), oraz opłaty abonamentowe— za aparat główny według § 8, punkt 1 — 3, a za aparat dodatkowy według § 8, punkt 9.

Za istniejące już z dawnych czasów bezpośrednie połączenia dwóch stacyj głównych ze sobą, należy pobierać należność według § 9, za konserwację przewodu łączącego bez względu na strefę.

Należność tę winni uiszczać abonenci po połowie.

Za istniejące już z dawnych czasów dzwonki dodatkowe w innych budynkach, należy pobierać dopłatę za konserwację linji łączącej aparat z dodatkowym dzwonkiem według § 10.

§ 32. Linje telefoniczne, łączące centralki domowe z centralą miejscową, buduje i konserwuje Zarząd P. i T. na zasadach przewidzianych dla połączeń głównych (§§ 1 i 8, poz. 7).

Ilość połączeń centralki domowej lub zespołu aparatów szeregowych z centralą miejscową uzależniona jest od ilości aparatów dodatkowych; przynajmniej jedno połączenie główne musi wypadać na każde 7 aparatów dodatkowych (zwykłych lub szeregowych).

Centralki domowe z wyjątkiem urządzeń szeregowych, jak również załączone do nich aparaty dodatkowe, instaluje i utrzymuje Zarząd P. i T.; może on jednak odmówić wykonania takiej instalacji, pozostawiając abonentowi możność wykonania takowej własnemi środkami.

Konserwacja wykonanych przez abonenta centralek należy do abonenta. O zmianach w urządzeniu centralek konserwowanych przez abonenta, w szczególności zaś o zwiększeniu lub zmniejszeniu liczby dodatkowych aparatów, abonent obowiązany jest niezwłocznie powiadamiać Zarząd P. i T.

Obsługa centralek domowych we wszystkich wypadkach należy do abonenta.

§ 33. Przyłączenie do centrali miejscowej, egzystujących lub nowopowstających centralek domowych, zainstalowanych za zgodą właściwej Dyrekcji P. i T. przez samego abonenta, może mieć miejsce przy zachowaniu następujących warunków:

a) system urządzeń centralki domowej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali Zarządu Poczt i Telegrafów,
b) wszystkie aparaty obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości,
c) ilość podatkowych aparatów telefonicznych centralki domowej nie może być mniejszą niż 6.

Centralki domowe, począwszy od 6 aparatów dodatkowych wzwyż, może zainstalować za zgodą właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów sam abonent, natomiast centralki domowe na mniej niż 6 aparatów dodatkowych instaluje wyłącznie Zarząd Poczt i Telegrafów.

Za przyłączenie prywatnych urządzeń telefonicznych już istniejących, załączonych szeregowo, a obejmujących 6, 7 względnie więcej aparatów, o ile odpowiadają warunkom podanym w §§ 32 i 33, pobiera się rzeczywiste koszta przyłączenia.

§ 34. Przy głównych lub dodatkowych aparatach telefonicznych mogą być umieszczane wyłącznie w tym samym lokalu następujące urządzenia dodatkowe: dzwonki, tarcze spadkowe, dodatkowe gniazdka wtyczkowe, dodatkowe słuchawki.

§ 35. Stację abonentową przyłącza się do najbliższej centrali telefonicznej.

Na prośbę ubiegającego się w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, właściwa Dyrekcja Poczt i Telegrafów, może zezwolić na przyłączenie aparatu głównego do centrali dalszej na odległość do 50 km. i wymierzyć opłaty abonamentowe jako odszkodowanie za straty spowodowane zmniejszeniem ilości rozmów międzymiastowych. Wymiar tej dodatkowej opłaty określa § 11 niniejszej taryfy. Za takie przyłączenie pobiera się rzeczywiste koszta.

Za ważne motywy w takich wypadkach mogą być uważane: stosunki handlowe lub przemysłowe, łączące abonenta ściślej z centralą dalszą niż bliższą, konieczność prowadzenia rozmów międzymiastowych w godzinach mniej ograniczonych niż godziny służbowe w centrali bliższej i t. p.

W wypadku, gdy stacja abonentowa jest załączona nie do najbliższej centrali, lecz do centrali wskazanej przez abonenta, opłatę za abonament pobiera się według stawek ustalonych dla centrali, do której jest przyłączony abonent.

Gdy abonent zażąda oprócz bezpośredniego połączenia do centrali dalszej jeszcze drugiego połączenia do swej właściwej centrali, t. j. bliższej — wówczas należy połączenia takie wprowadzić do dwóch osobnych aparatów abonentowych lub jedno z połączeń do aparatu abonentowego, drugie zaś do centralki domowej.

Włączenie w takich wypadkach obydwóch przewodów abonentowych do tej samej centralki domowej jest niedozwolone.

W razie, gdy abonent przyłączony był do danej centrali telefonicznej jako do najbliższej, a potem została otwarta centrala jeszcze bliższa, wskutek czego poprzednia centrala okazała się dalszą, nie należy pobierać opłat według § 11 lecz tylko opłaty według § 8 i 9 taryfy telefonicznej.

§ 36. Abonenci są obowiązani zezwalać organom Zarządu Poczt i Telegrafów wchodzić do lokali, w których są zainstalowane stacje abonentowe oraz ułatwiać im kontrolę i konserwację odnośnych urządzeń. Dotyczy to również kontroli stacyj wykonanych przez abonenta, lecz przyłączonych do centrali państwowej.

Niestosowanie się do powyższych postanowień powoduje wyłączenie stacji z sieci.

Organa Zarządu Poczt i Telegrafów, przeprowadzające kontrolę, obowiązane są okazywać abonentom legitymacje, stwierdzające ich charakter służbowy.

§ 37. Wysokość opłat wstępnych (patrz § 1) i abonamentowych (patrz § 8) pobieranych od abonentów sieci miejscowych, uzależnia się od grupy, do której dana sieć została zaliczoną.

Podział sieci miejscowych na grupy oparty jest na ilości stacyj abonentowych głównych, wchodzących w skład danych sieci, a mianowicie:

grupę I stanowią sieci z ilością stacyj abonentowych do 20,

grupę II stanowią sieci z ilością stacyj abonentowych od 21 do 100,

grupę III stanowią sieci z ilością stacyj abonentowych od 101 do 400,

grupę IV stanowią sieci z ilością stacyj abonentowych od 401 do 2000,

grupę V stanowią sieci z ilością stacyj abonentowych ponad 2000.

Zmiany w szeregowaniu sieci do tej lub innej grupy, przeprowadzane co rok na podstawie danych o ilości stacyj abonentowych na pierwszego lipca, obowiązującą od 1 stycznia roku następnego.

Przytoczone powyżej zasady zaszeregowania sieci miejscowych poszczególnych grup nie dotyczą Warszawskiej Sieci Podmiejskiej (patrz §§ 39 — 41) i Katowickiej Sieci Okręgowej (patrz § 42).

§ 38. Teren obsługiwany przez jedną lub kilka równorzędnych central sieci miejscowej stosownie do odległości od ośrodka danej sieci dzieli się na dwie strefy:

a) strefę pierwszą stanowią tereny, położone od ośrodków:

w promieniu 1,5 kilometra w sieciach zaliczonych do grupy I,

w promieniu 1,5 kilometra w sieciach zaliczonych do grupy II,

w promieniu 2 kilometrów w sieciach zaliczonych do grupy III,

w promieniu 2 kilometrów w sieciach zaliczonych do grupy IV,

w promieniu 3 kilometrów w sieciach zaliczonych do grupy V;

b) strefę drugą stanowią tereny, położone poza granicą strefy pierwszej.

Za ośrodek, z którego zakreśla się granicę pierwszej strefy, przyjmuje się normalnie lokal centrali. W wyjątkowych wypadkach, gdy centrala położona jest na krańcu miasta, lub gdy w jednem i tem samem mieście jest kilka central, przyjmuje się za ośrodek pewien stały punkt tak wybrany, by zakreślony z niego obwód obejmował możliwie największą część zabudowanej przestrzeni danego osiedla.

W tym wypadku o wyznaczeniu ośrodka rozstrzyga Minister Poczt i Telegrafów na wniosek właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

§ 39. Warszawską Sieć Podmiejską tworzą: centrala podmiejska w Warszawie wraz z bezpośrednio załączonemi do niej stacjami abonentowemi i czynne w okolicach Warszawy sieci miejscowe, których centrale połączone są bezpośrednio z centralą podmiejską w Warszawie, a mianowicie:

Anin, Brwinów, Brzegi, Choszczówka, Chotomów, Dąbrówka k. Radzymina, Dębę Wielkie, Falenica, Gołków k. Warszawy, Henryków k. Warszawy, Jabłonna k. Warszawy, Jabłonna—Gucin, Jadów, Józefów k. Otwocka, Karczew k. Otwocka, Klembów, Łomianki, Marki, Międzyleś, Milanówek, Miłosna, Modlin, Nadarzyn, Nieporęt, Nowy Dwór k. Modlina, Odolany k. Warszawy, Okuniew, Otwock, Ożarów, Piaseczno k. Warszawy, Piastów, Pomiechówek, Podkowa Leśna, Pruszków, Radość, Radzymin, Raszyn, Rembertów, Skolimów, Stara Wieś, Struga, Sulejówek, Świder, Tłuszcz, Wesoła k. Warszawy, Wiązowna, Włochy, Wołomin, Zakroczym, Zabrodzie, Zegrze, Zielonka k. Warszawy, Złotokłos.

§ 40. Abonenci, których stacje załączone są bezpośrednio do centrali podmiejskiej w Warszawie, uiszczają:

a) opłaty wstępne, przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V,

b) opłaty abonamentowe, przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V z dopłatą, przewidzianą dla abonentów załączonych do central dalszych, z pominięciem bliższych (patrz § 11). Uiszczanie tak wymierzonego abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów ze stacjami abonentowemi załączonemi do central podmiejskiej i miejskiej w Warszawie,

c) opłaty zniżone za rozmowy międzymiastowe ze stacjami abonentowemi załączonemi do central, wchodzących w skład Warszawskiej Sieci Podmiejskiej (patrz § 16).

§ 41. Abonenci, których stacje załączone są do central, wchodzących w skład Warszawskiej Sieci Podmiejskiej, uiszczają:

a) opłaty wstępne i abonamentowe według grupy, do której dana sieć miejscowa została zaszeregowana na podstawie rzeczywistej ilości stacyj abonentowych, załączonych do centrali miejscowej. Uiszczanie tego rodzaju abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów tylko z abonentami danej sieci miejscowej,

b) opłaty zniżone za rozmowy międzymiastowe ze wszystkiemi stacjami, załączonemi do central podmiejskich i miejskiej w Warszawie i do central, wchodzących w skład Warszawskiej Sieci Podmiejskiej (patrz § 16).

§ 42. Katowicką Sieć Okręgową tworzą sieci miejscowe: w Katowicach, Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Siemianowicach, Mysłowicach, Szopienicach, Mikołowie, Rudzie Śląskiej, Szarleju i Chorzowie oraz w Bielaszowicach, Kochłowicach, Łagiewnikach Śląskich i Nowej Wsi k. Królewskiej Huty.

Abonenci, których stacje załączone są do pierwszych 9 z wyszczególnionych powyżej central, uiszczają opłaty abonamentowe, przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V, abonenci zaś, których stacje załączone są do 4 ostatnich z wyszczególnionych central, uiszczają opłaty przewidziane dla abonentów w sieciach grupy IV. Uiszczanie tak wymierzonego abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów ze wszystkimi abonentami Katowickiej Sieci Okręgowej.

Opłaty wstępne uiszczają abonenci Katowickiej Sieci Okręgowej według grup, do których każdą poszczególną sieć należałoby zaszeregować na podstawie rzeczywistej ilości stacyj abonentowych, załączonych do danej centrali miejscowej.

§ 43. Wysokość opłaty abonamentowej za aparaty główne połączone z centralą zależną jest:

a) od kategorji abonamentu,

b) od grupy, do której jest zaliczona dana sieć (patrz § 37),

c) od strefy, w której znajduje się aparat abonenta.

§ 44. **Rozróżnia się następujące kategorje abonamentu:**

a) Abonament I kategorji. Do tej kategorji zalicza się aparaty zainstalowane w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego domowników. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuszerek i t. p.), zalicza się do tej kategorji tylko wtedy, gdy powyższe osoby nie zatrudniają w swych mieszkaniach pomocników lub innych pracowników i gdy odwiedzająca ich klijentela nie ma dostępu do telefonu.

b) Abonament II kategorji. Do tej kategorji zalicza się aparaty zainstalowane w instytucjach państwowych, samorządowych, społecznych, handlowych, przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, szkołach, ambulatorjach, kancelarjach, majątkach ziemskich i t. p. oraz w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych, gdy powyższe osoby zatrudniają w swych mieszkaniach pomocników lub innych pracowników, lub też gdy odwiedzająca ich klijentela ma dostęp do telefonu.

c) Abonament III kategorji. Do tej kategorji zalicza się aparaty dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, w kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, domach zdrowia, klubach, w ogólnych salach domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., nadto w sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnem dla publiczności.

d) Abonament towarzyski. Do tej kategorji zalicza się aparaty bez względu na miejsce, w którem są zainstalowane, jeżeli stanowią grupę towarzyską.

Grupa towarzyska może być utworzona w dwójkę, w trójkę, lub w czwórkę.

Wysokość abonamentu towarzyskiego zależy od ilości udziałowców danej grupy towarzyskiej (patrz § 8, poz. 4 — 6). Jeżeli wskutek wycofania się udziałowców w danej grupie towarzyskiej pozostanie załączony tylko jeden z telefonów towarzyskich, to połączenie to traci charakter abonamentu towarzyskiego i podpada pod abonament za połączenie główne (patrz § 8, poz. 1 — 3).

Zaliczenie nowego abonenta do odpowiedniej kategorji abonamentu następuje na podstawie złożonego przez petenta zgłoszenia o wykonaniu instalacji telefonicznej.

Petent jest odpowiedzialny za prawdziwość danych, wykazanych w zgłoszeniu o wykonaniu instalacji telefonicznej, na których podstawie wymierzono mu opłaty abonamentowe.

Zmiany zaszłe w warunkach korzystania ze stacji abonentowej, które mogą spowodować podwyższenie lub obniżenie kategorji abonamentu, obowiązany jest abonent niezwłocznie podać do wiadomości właściwego urzędu pocztowo-telegraficznego.

Po otrzymaniu od abonenta zawiadomienia o zaszłej zmianie w warunkach korzystania ze stacji abonentowej, urząd pocztowo-telegraficzny zalicza ją do odpowiedniej kategorji abonamentu od dnia 1 następnego miesiąca, po otrzymaniu zawiadomienia.

O ile abonent sam nie podał do wiadomości urzędowi pocztowo-telegraficznemu o zmianach zaszłych w warunkach korzystania ze stacji abonentowej, natomiast zaszłe zmiany ujawnione zostały przez organa Zarządu Poczt i Telegrafów przy kontroli abonentowych urządzeń telefonicznych, wówczas obniżenie kategorji abonamentu następuje od dnia 1 następnego miesiąca po stwierdzeniu zaszłej zmiany, a podwyższenie kategorji abonamentu — od dnia pierwszego tego miesiąca, w którym zmiana została stwierdzona.

Za stacje telefoniczne zainstalowane w kancelarjach, jak np. inspektora wzajemnych ubezpieczeń, sędziego śledczego i innych tego rodzaju abonentów niezatrudniających u siebie pracowników oraz za aparaty zainstalowane w majątkach ziemskich, które nie prowadzą kancelarji, a z telefonu korzysta właściciel majątku i jego rodzina, należy pobierać abonament według I kategorji.

§ 45. Jeżeli do stacji abonentowej głównej dołączone są jeden lub kilka aparatów dodatkowych i poszczególne aparaty podpadają pod rozmaite kategorje abonamentu, wówczas stację główną zalicza się do najwyższej kategorji abonamentu, jaka w danym wypadku wchodzi w rachubę.

Postanowienia te należy stosować w następujących wypadkach:

1) jeżeli aparat dodatkowy zainstalowany jest na tej samej posesji co i aparat główny, w lokalu podpadającym pod wyższą kategorję abonamentu niż aparat główny, wówczas aparat główny zalicza się do tej wyższej kategorji i w tym stosunku pobiera się za niego opłatę

abonamentową, a za aparat dodatkowy według § 8 p. 9; dotyczy to zarówno urządzeń telefonicznych zainstalowanych w obrębie strefy pierwszej, jak i poza obrębem strefy pierwszej,

2) jeżeli aparat główny i aparat dodatkowy zainstalowane są w różnych posesjach w obrębie strefy pierwszej i aparat dodatkowy podpada pod wyższą kategorję abonamentu niż aparat główny — wówczas aparat główny zalicza się do tej wyższej kategorji abonamentu, a za aparat dodatkowy pobiera się należności według § 8 p. 10,

3) jeżeli aparat główny zainstalowany jest w obrębie strefy pierwszej, a aparat dodatkowy poza obrębem strefy pierwszej i odwrotnie, oraz aparat główny i dodatkowy zainstalowane są w różnych posesjach poza obrębem strefy pierwszej i aparat dodatkowy podpada pod wyższą kategorję abonamentu niż aparat główny, wówczas aparat główny zalicza się do tej wyższej kategorji abonamentu i w tym stosunku pobiera się za niego opłaty abonamentowe, zaś za aparat dodatkowy według § 8 p. 9.

§ 46. Abonentem stacji dodatkowej jest zawsze abonent stacji głównej, bez względu na to, gdzie zainstalowany jest aparat dodatkowy.

§ 47. Rozpoczęcie abonamentu liczy się od dnia oddania abonentowi stacji do użytku, t. j. od dnia załączenia stacji głównej do centrali, stacji zaś dodatkowej — do stacji głównej.

§ 48. Minimalny okres czasu, na jaki może być zgłoszony abonament telefoniczny, wynosi od chwili uruchomienia stacji:

a) dla stacyj abonentowych położonych w strefie I — 3 miesiące,
b) dla stacyj abonentowych położonych w strefie II — 12 miesięcy.

Przypadające za wskazany okres czasu opłaty abonamentowe abonent winien uiścić w tym nawet wypadku, gdy stacja abonentowa została unieruchomiona przed upływem 3, względnie 12 miesięcy, bądź na skutek jego własnego życzenia, bądź na skutek zarządzenia władz P. i T.

§ 49. Osoby, którym potrzebny jest telefon nie na stałe, tylko na pewien okres czasu, bądź rok rocznie, bądź jednorazowo, mogą zgłaszać t. zw. abonament „sezonowy", względnie „czasowy".

Abonament „sezonowy" tem się różni od stałego, iż mimo długotrwałych przerw między jednym sezonem a drugim, wznowienie abonamentu nie pociąga za sobą konieczności ponownego uiszczania opłat wstępnych opłaconych przy pierwszem zgłoszeniu (patrz § 23 poz. b).

Abonent sezonowy uiszcza rok rocznie:

a) normalne opłaty abonamentu za cały okres czasu, w ciągu którego korzystał ze stacji abonentowej, nie mniej jednak jak za trzy miesiące,
b) opłaty za konserwację całej linji telefonicznej od centrali do stacji abonentowej w wymiarze rocznym według § 9,
c) opłaty za zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu, względnie aparatów (patrz § 6).

Opłaty wskazane pod a) abonent sezonowy uiszcza w ratach miesięcznych, przyczem pierwsza rata odpowiada opłatom abonamentowym za czas od dnia uruchomienia stacji do końca miesiąca, następne — opłatom miesięcznym, ostatnia — opłatom abonamentowym za czas od 1-go ostatniego miesiąca do zdjęcia telefonu.

Opłaty wskazane pod b) abonent uiszcza w dwóch równych ratach: pierwszą równocześnie z pierwszą ratą abonamentu, drugą po ukończeniu sezonu. Z tej drugiej raty mogą być potrącone ewentualne nadpłaty abonamentu, gdy abonent uiścił abonament za cały ostatni miesiąc, a korzystał z telefonu tylko przez część miesiąca.

Abonament „czasowy" tem się różni od stałego i sezonowego, iż może być zgłoszony na dowolny okres czasu, nie krótszy jednak niż miesiąc.

Abonent czasowy uiszcza zgóry przy zgłoszeniu:

a) opłaty wstępne i instalacyjne według §§ 1 i 2 taryfy i
b) opłaty abonamentowe normalne za jeden miesiąc.

Należności za dalsze korzystanie z połączenia uiszcza w ratach tygodniowych zgóry w stosunku ¼ opłaty miesięcznej.

§ 50. Abonenci III kategorji mogą zezwalać na korzystanie z ich telefonu osobom postronnym i pobierać od nich za to opłatę, nieprzekraczającą stawki ustalonej taryfą za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmównic publicznych.

§ 51. Abonent jest odpowiedzialny za treść przeprowadzonych z jego aparatu rozmów. W tym więc wypadku, gdy zostanie stwierdzonem, że treść tych rozmów zagraża bezpieczeństwu publicznemu lub obraża moralność publiczną, lub też gdy rozmawiający w odniesieniu do obsługi centrali zachowuje się w sposób

niekulturalny, stacja jego na skutek zarządzenia odpowiedniej władzy może być wyłączona z sieci.

W tych wszystkich wypadkach, gdy stacja abonentowa wyłączona została z sieci na skutek zarządzenia władzy, uiszczone przez abonenta opłaty zwrotowi nie podlegają.

§ 52. Abonent, który chce się zrzec abonamentu, winien to zgłosić pisemnie temu urzędowi pocztowo-telegraficznemu, do którego centrali jest załączony.

Termin zrzeczenia się abonamentu przez abonenta zasadniczo może być dowolny, jednak zrzeczenie się powinno nastąpić najpóźniej przed upływem ostatniego dnia miesiąca, za który uiścił abonament.

§ 53. Abonent traci prawo do korzystania z oddanego mu do dyspozycji połączenia:

a) gdy upłynął termin, od którego wypowiedział abonament,
b) gdy nie uiścił w przepisowym terminie abonamentowych i innych związanych z abonamentem opłat miesięcznych (patrz § 54),
c) gdy na zasadzie orzeczenia właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów został pozbawiony posiadanego połączenia abonamentowego, wskutek nadużywania telefonu (patrz § 51).

§ 54. Opłaty abonamentowe i inne opłaty miesięczne związane z abonamentem winny być uiszczone zgóry, a mianowicie:

a) pierwsza rata za czas od dnia oddania telefonu do użytku do końca miesiąca kalendarzowego zaraz po otrzymaniu rachunku,
b) następne raty miesięczne z początkiem każdego miesiąca kalendarzowego.

Opłaty pod b) winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od dnia okazania mu rachunku względnie wręczenia mu wezwania płatniczego.

W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni od dnia okazania abonentowi rachunku względnie wręczenia mu wezwania płatniczego, aparat abonenta wyłącza się z centrali i załącza się go zpowrotem dopiero po ewentualnem uiszczeniu zaległości.

Aparat telefoniczny usuwa się z lokalu abonenta z końcem tego miesiąca, za który nie został uiszczony abonament.

Powyższe rygory nie mają zastosowania do abonentów, których telefony opłacane są z sum skarbowych.

Opłaty już wniesione podlegają zwrotowi tylko wtedy, gdy abonent nie z własnej winy nie mógł korzystać z telefonu nie mniej niż przez dni 15, licząc od dnia, w którym doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu o uszkodzeniu swej stacji. Zwrot oblicza się proporcjonalnie za całą ilość dni, podczas których telefon był nieczynny.

Na życzenie abonenta abonament może być opłacony zgóry na okres kilkumiesięczny.

§ 55. Rozmowy przeprowadzone z rozmównic publicznych lub ze stacyj abonentowych, załączonych do centrali jednej z sieci miejscowej, z osobami korzystającemi z rozmównic lub stacyj abonentowych załączonych do centrali innej sieci, noszą nazwę rozmów międzymiastowych.

Rozmowy międzymiastowe mają pierwszeństwo przed rozmowami miejscowemi i w wypadku zgłoszenia tychże, prowadzone rozmowy miejscowe, po uprzedniem zawiadomieniu abonentów, zostają przerywane.

Za rozmowy międzymiastowe pobierana jest opłata od każdej rozmowy.

§ 56. Opłaty za rozmowy międzymiastowe, przeprowadzone z rozmównic publicznych, uiszczają osoby zgłaszające rozmowy przy samem zgłoszeniu.

Opłaty za rozmowy międzymiastowe, przeprowadzane ze stacyj abonentowych, uiszczają abonenci tych stacyj zdołu w ciągu dni 7 po okazaniu rachunku względnie wręczeniu wezwania płatniczego.

Abonent obowiązany jest uiszczać opłaty za wszystkie rozmowy przeprowadzone z telefonu zaabonowanego przez niego do rozmów międzymiastowych niezależnie od tego, kto prowadzi rozmowy międzymiastowe lub podmiejskie.

W razie nieuiszczenia należności w powyższym terminie pozbawia się abonenta prawa prowadzenia rozmów międzymiastowych, aż do chwili zapłacenia należności.

W wypadku dwukrotnego zalegania z uiszczeniem należności za rozmowy międzymiastowe, właściwa Dyrekcja Poczt i Telegrafów względnie urząd p. t. może uzależnić dopuszczenie abonenta do prowadzenia rozmów międzymiastowych od uprzedniego złożenia przez abonenta kaucji na zabezpieczenie należności przypadających z tytułu prowadzenia rozmów międzymiastowych.

§ 57. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek trzyminu-

towych przyczem część trzech minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość według której określa się wysokość opłaty za jednostkę rozmowy, oblicza się w linji powietrznej pomiędzy centralami sieci miejscowych, do których załączone są stacje abonentowe, względnie rozmównice publiczne, za pośrednictwem których przeprowadzana jest rozmowa.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system pól sytuacyjnych (kwadraty o wymiarach boków 10 km.).

Rozmowy, które przeciągają się z okresu silnego ruchu na okres słabego ruchu lub odwrotnie, taryfikuje się w sposób następujący:

a) przy rozmowie trwającej najwyżej trzy minuty stosuje się taryfę obowiązującą w chwili rozpoczęcia rozmowy,

b) przy rozmowie, która przekracza trzy minuty, pierwsze trzy minuty oblicza się według taryfy obowiązującej w chwili rozpoczęcia rozmowy, dalsze zaś jednostki trzyminutowe oblicza się według taryfy, która obowiązuje w chwili rozpoczęcia tych jednostek.

Zgłaszający rozmowę aż do chwili przywołania go przez własną centralę do przeprowadzenia tej rozmowy — może zmienić własny lub żądany numer telefonu to jest wskazać inny numer telefonu w granicach sieci obu tych central.

Za takie świadczenie pobiera się dodatkową opłatę w wysokości 50 groszy.

§ 58. W niektórych wypadkach, wskazanych w §§ 13, 14, 15 i 16 niniejszej taryfy, dotyczących rozmów w obrębie poszczególnych powiatów dla rozmów zgłaszanych przez stacje abonentowe do stacyj abonentowych oraz za rozmowy, zgłaszane z dowolnej stacji abonentowej z wezwaniem do rozmównicy na terenie tegoż powiatu, w obrębie Warszawskiej Sieci Podmiejskiej i w obrębie Katowickiej Sieci Okręgowej, rozmowy traktowane są według zasad odrębnych a mianowicie, nie uwzględnia się odległości między wchodzącemi w grę centralami i przy wszelkich odległościach pobiera się opłaty jednolite.

Przy zamawianiu rozmów tego rodzaju można żądać wywołania ściśle określonej osoby (patrz § 60) — żądać wyszukania numeru wzywanego abonenta (patrz § 61), lub wzywać kogoś do rozmównicy (patrz § 62).

Za wywołanie ściśle określonej osoby i wezwanie do rozmównicy pobiera się opłatę w wysokości po 10 gr. przy rozmowie zwykłej, a po 20 gr. przy rozmowie pilnej; za wyszukanie zaś Nr. wzywanego abonenta — 10 gr. przy rozmowach zwykłych i pilnych.

Przy rozmowach z wezwaniem do rozmównicy pobiera się jeszcze opłatę za posłańca w miejscowym okręgu doręczeń według stawki ustalonej w § 17 poz. 11.

Jeżeli zgłaszający cofnie rozmowę przewidzianą w §§ 14, 15 i 16 przed upływem terminu, wskazanego w punkcie c) § 63, pobiera się stałą opłatę w wysokości 10 gr. niezależnie od charakteru rozmowy i godzin jej zgłoszenia.

Jeżeli zaś zgłoszona rozmowa nie doszła do skutku z powodu nieodpowiadania strony wzywanej względnie z powodu złego stanu przewodów albo aparatów, należy stosować postanowienia § 63.

Za rozmowy przeprowadzone ze stacyj abonentowych z osobami wzywanemi do rozmównic oraz za rozmowy z rozmównic z osobami wzywanemi do rozmównic na terenie Warszawskiej Sieci Podmiejskiej — należy pobierać oprócz należności za same rozmowy jeszcze i należności za wezwanie do rozmównicy według § 17 rubryka 11.

§ 59. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie dzielą się na państwowe i prywatne. Obie te grupy dzielą się na zwykłe i pilne. Wymienione rozmowy o ile są wykonywane w godzinach od 19 do 8, podlegają opłacie według taryfy słabego ruchu.

Kolejność przy wykonywaniu połączeń na zgłoszone rozmowy międzymiastowe jest następująca:

1) rozmowy państwowe pilne,
2) rozmowy prywatne pilne,
3) rozmowy państwowe zwykłe,
4) rozmowy prywatne zwykłe.

Za rozmowy państwowe pilne pobiera się opłaty według stawek dla rozmów zwykłych.

Zniżkowe rozmowy prasowe i Polskiej Agencji Telegraficznej oraz jej oddziałów nie mogą być zgłaszane jako rozmowy pilne i mogą być przeprowadzane tylko między godziną 18 a 9.

Prawo prowadzenia rozmów prasowych przysługuje korespondentom pism i agencyj prasowych do redakcyj pism codziennych lub do agencyj prasowych oraz redakcjom dzienników do swych podredakcyj, tudzież redakcjom i podredakcjom do agencyj prasowych i do swych korespondentów.

Redakcje i podredakcje winny podać zgóry

dokładne adresy swych głównych redakcyj jak również i podredakcyj oraz adresy swych korespondentów, a ponadto wskazać numery telefonów, z których i do których będą zgłaszane rozmowy prasowe.

Treść rozmów prasowych może zawierać wiadomości polityczne, handlowe, giełdowe i inne, przenaczone do rozpowszechnienia w prasie codziennej z wykluczeniem wiadomości mających charakter reklamy, jakoteż takich, za których umieszczenie w pismach, pisma te pobierałyby opłatę.

§ 60. Abonenci oraz osoby korzystające z rozmównicy publicznej mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci, wymieniając oprócz numeru telefonu również nazwisko osoby, z którą chcą mówić.

Uprzedzenie ma na celu powiadomienie wzywanej stacji abonentowej, że zgłaszający rozmowę życzy sobie przeprowadzić ją bądź z osobą wskazaną, bądź też z określoną dodatkową stacją abonentową. Na wypadek nieobecności wzywanej osoby — zgłaszający rozmowę ma prawo przy nadawaniu zgłoszenia wskazać zastępcę lub inną stację abonentową, gdzie może się znajdować wzywana osoba.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę, także opłatę za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy (patrz § 17 rubr. 9 — 10).

§ 61. Jeżeli zgłaszający rozmowę nie może wskazać numeru telefonu wzywanego abonenta, może zgłosić wezwanie, podając nazwisko, adres i bliższe określenie danego abonenta, wystarczające do odszukania go w spisie abonentów przez odnośną centralę.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę także opłatę za wyszukanie numeru telefonu (patrz § 17 rubr. 12), o ile do tego użyto przewodu międzymiastowego.

Jeżeli okaże się, że wzywana strona nie posiada telefonu lub, że podane określenia są niewystarczające, o czem decyduje centrala w siedzibie wzywanego abonenta, zwraca się względnie nie zalicza się opłaty za rozmowę, zatrzymując opłatę za wyszukanie numeru telefonu.

Opłaty za wyszukanie numeru telefonu nie pobiera się od władz i urzędów państwowych.

§ 62. Abonenci oraz osoby korzystające z rozmównic publicznych mogą wzywać do rozmównicy osoby nieabonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń urzędu przeznaczenia.

Wezwanie ma na celu przywołanie do rozmównicy dla przeprowadzenia rozmowy pewnej określonej osoby lub jej zastępcy, o ile mieszka w tym samym domu. W tym celu zgłaszający rozmowę może podać w wezwaniu do rozmowy nazwisko osoby wzywanej lub zastępcy i dokładny ich adres.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę także opłatę za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy (patrz § 17 rubr. 9 — 10), jeszcze opłatę za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń (patrz § 17 rubr. 11).

§ 63. Nie pobiera się opłaty za zamówioną rozmowę kredytowaną i zwraca się opłaty za rozmowę zgłoszoną w rozmównicy, łącznie z ewentualną opłatą dodatkową, określoną w § 61 taryfy w następujących wypadkach:

a) jeżeli rozmowa nie doszła do skutku z powodu złego stanu przewodów lub aparatów,
b) z powodu innych przyczyn, związanych z wykonywaniem obsługi,
c) jeżeli zgłaszający rozmowę nie uzyska żądanego połączenia z powodu zajęcia linij telefonicznych w ciągu jednej godziny przy rozmowie pilnej, a w ciągu trzech godzin przy rozmowie zwykłej i rezygnuje z rozmowy, nie zamierzając dłużej oczekiwać,
d) jeżeli rozmowa nie doszła do skutku z powodu nieodpowiadania wzywanego abonenta na wywołanie centrali.

Opłat — za przesłanie uprzedzenia (§ 60 taryfy), za wezwanie do rozmównicy i za posłańca (§ 62 taryfy) nie pobiera się tylko w wypadkach, wymienionych w punktach a), b), d).

Opłatę za wywołanie określonej osoby pobiera się również i w tym wypadku, gdy przy wykonaniu zlecenia abonent oświadcza, że wzywanej osoby lub jej zastępcy niema.

§ 64. Częściowe pobieranie lub zwrot opłat za zgłoszoną rozmowę uskutecznia się w następujących wypadkach:

a) jeżeli zgłaszający rozmowę cofnie ją przed upływem terminu, wskazanego w punkcie c) § 63,
b) jeżeli wzywany abonent, który zgłosił się na wywołanie centrali podczas przygotowywania rozmowy, nie zgłosi się do przeprowadzenia samej rozmowy, lub oznajmi, że wzywanej osoby niema,
c) jeżeli wzywany abonent odmówi przeprowadzenia rozmowy,

d) jeżeli uprzedzenie było przyjęte przez wzywanego abonenta, a do przeprowadzenia samej rozmowy nikt się nie zgłasza,

e) jeżeli osoba wzywana do rozmównicy odmówi przyjęcia wezwania, lub nie zgłosi się w ciągu 6-godzin urzędowych danej centrali od chwili doręczenia jej wezwania oraz gdy wzywana osoba nie mieszka pod wskazanym adresem.

We wszystkich powyższych wypadkach pobiera się opłatę, jak za cofnięcie rozmowy, według § 17 rubr. 12 oraz opłaty dodatkowe za uprzedzenie, za wyszukanie numeru i za wezwanie do rozmównicy, określone w §§ 60, 61 i 62.

Jeżeli zgłaszający cofa rozmowę z uprzedzeniem lub z wezwaniem w wypadku, podanym w punkcie a), t. j. gdy nie wysłano jeszcze uprzedzenia lub wezwania — wówczas pobiera się tylko opłatę za cofnięcie (§ 17 rubr. 12).

§ 65. Jeżeli zgłaszający rozmowę nie stawi się do przeprowadzenia rozmowy na wywołanie centrali, rozmowę uważa się za przeprowadzoną i nie zwraca się opłaty ani za rozmowę, ani też dodatkowych opłat.

§. 66. Okres czasu, podlegający opłacie za rozmowę międzymiastową, liczy się — przy rozmowach z uprzedzeniem i wezwaniem do rozmównicy — od chwili, gdy rozmawiający faktycznie rozpoczęli rozmowę, a przy rozmowach z numeru do numeru, od chwili, gdy wykonano połączenie stacji abonentowej, zgłaszającej rozmowę ze stacją abonentową wzywaną i gdy obie te stacje odpowiedziały na wezwanie.

W razie, gdy już w toku rozmowy osoby rozmawiające narażone będą na trudności przy porozumiewaniu się, z powodu wadliwego stanu przewodów lub urządzeń telefonicznych, czas trwania rozmowy, podlegający opłacie, należy obliczać według czasu, w którym faktycznie rozmowa miała przebieg zadawalający. Ma to zastosowanie tylko wówczas, gdy o trudnościach, napotykanych w trakcie rozmowy, zainteresowana centrala została powiadomiona przez rozmawiającego, lub sama obsługa zauważyła.

§ 67. Rozmowę uważa się za przeprowadzoną bez względu na to, kto rozmawiał z telefonu abonenta zarówno zgłaszającego, jak i wzywanego.

§68. W centralach o służbie ograniczonej, zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w danym dniu, a w centralach o służbie w ciągu całej doby — do godziny 24-ej.

Na życzenie zgłaszającego rozmowę — zgłoszenie niezałatwione w ciągu wyżej wskazanego czasu może być przesunięte na najbliższy okres godzin urzędowych z zachowaniem pierwszeństwa w kolejności.

Zmiana rozmowy zwykłej na pilną jest dopuszczalna i nie uważa się tego za cofnięcie pierwotnie zgłoszonej rozmowy, natomiast zmiana rozmowy pilnej na zwykłą jest niedopuszczalna.

§ 69. Abonent stacji załączonej do centrali z ograniczoną ilością godzin służby może żądać za specjalną opłatą (patrz § 18) stałego połączenia go z drugą stacją załączoną bądź do tejże centrali, bądź do innej ze służbą L. mającej z nią bezpośrednie połączenie bądź wreszcie z centralą o pełnej służbie, bądź dziennej C, N/2 bądź nocnej N.

Wypadek pierwszy traktowany jest jako ruch miejscowy, pozostałe trzy — jako ruch międzymiastowy.

W ruchu miejscowym stałe połączenia poza godzinami urzędowemi między dwoma abonentami są dozwolone jako jednorazowe przez jedną przerwę obiadową lub nocną oraz jako miesięczne jednorazowo lub dwurazowo w ciągu doby. Zamiar uzyskania takiego połączenia winien abonent zgłosić w urzędzie p.-t., do którego centrali jest załączony. Spełnienie tego życzenia uzależnia się od zgody drugiego intetesowanego abonenta.

W ruchu międzymiastowym dopuszcza się stałe jednorazowe połączenia poza godzinami urzędowemi przez południe lub noc, jeżeli nie sprzeciwiają się temu względy natury technicznej i względy na korespondencję przeprowadzaną zapomocą sieci przewodów, które w danym razie wchodzą w rachubę.

Miesięczny abonament na połączenia stałe poza godzinami urzędowemi w ruchu międzymiastowym jest niedozwolony.

Wyjątek stanowią posterunki Policji Państwowej, które w bardzo wielu wypadkach muszą posiadać stałe połączenia poza godzinami urzędowemi w ruchu międzymiastowym celem utrzymanie ciągłego kontaktu z Komendą Powiatową.

Połączenia takie należy uskuteczniać na warunkach stałego abonamentu miesięcznego, pobierając opłaty — za samo połączenie jak wskazano w § 18 p. b) względnie c) oraz opłaty za każdą rozmowę międzymiastową rzeczywiście w tym czasie przeprowadzoną.

§ 70. Prawo pierwszeństwa pomiędzy zgłaszającemi się o połączenia poza godzinami urzędowemi przysługuje władzom państwowym a w razie kolizji kilku władz, tej władzy, która pierwsza się zgłosiła. Jeżeli jednak między temi władzami jest Policja Państwowa, to jej bezwarunkowo należy się pierwszeństwo przed innemi władzami państwowemi.

Jeżeli do uskutecznienia połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien ubiegający się o połączenie zwrócić koszt ich zakupu i przysposobienia do użytku.

§ 71. W ruchu międzymiastowym mogą być zgłaszane rozmowy na zgóry oznaczoną godzinę, lecz tylko między miejscowościami posiadającemi bezpośrednie połączenia telefoniczne.

Rozmowy na zgóry oznaczoną godzinę winny być zgłaszane w centrali na godzinę przed terminem, w którym rozmowa ma być przeprowadzona.

Opłata za takie rozmowy wynosi, jak za rozmowy pilne, plus opłata za uprzedzenie (§ 17 p. 10).

§ 72. W ruchu międzymiastowym mogą być prowadzone rozmowy abonowane.

Rozmowy abonowane są przeprowadzane codziennie między temi samemi stacjami abonentowemi, o tej samej godzinie zgóry ustalonej.

Minimum trwania abonamentu 1 miesiąc; abonament przedłuża się automatycznie z miesiąca na miesiąc.

Abonament może być obustronnie wymówiony przez zgłoszenie na osiem dni przed upływem bieżącego miesiąca abonamentowego.

Rozmowy abonowane winny dotyczyć wyłącznie spraw osobistych osób rozmawiających lub spraw ich przedsiębiorstw.

Minimalna długość rozmowy abonowanej— trzy minuty. Rozmowy dłuższe ponad sześć minut, mogą być dozwolone, o ile na to pozwala normalny ruch na danych przewodach.

Rozmowy abonowane podlegają opłatom następującym:

a) w godzinach najsilniejszego ruchu t. j. od 10 do 15 podwójnej normalnej opłacie;

b) w godzinach dziennych, od 8 do 10 i od 15 do 21 — pojedyńczej normalnej opłacie;

c) w godzinach nocnych, od 21 do 8 rano — 50% pojedyńczej opłaty normalnej.

Opłatę abonamentową oblicza się według przeciętnej długości miesiąca t. j. 30 dni. Jednakże, co się tyczy abonamentu na rozmowy w okresie silnego ruchu, miesięczną opłatę abonamentową oblicza się za 25 dni, gdy abonent rezygnuje z rozmów w niedzielę i dni świąteczne.

Opłatę abonamentową pobiera się zgóry.

Abonament można podpisać w dowolnym dniu, lecz okres miesięczny rozpoczyna się dopiero od pierwszego dnia każdego miesiąca. Opłata abonamentowa, za pierwszy okres miesięczny zwiększa się w danym wypadku o część abonamentu odpowiadającą okresowi między datą wejścia w życie abonamentu, a początkiem okresu miesięcznego.

Połączenie nawiązuje się z urzędu między obu stacjami abonentowemi, podanemi w umowie, w czasie zgodnie ustalonym, chyba, że w tym czasie trwa inna rozmowa lub zamówiono już rozmowę państwową pilną. Połączenie przerywa się z urzędu po upływie abonowanego czasu, o ile rozmawiający nie dali już przedtem sygnału ukończenia rozmowy. Jednakże rozmowa może trwać w dalszym ciągu, gdy niema innego zamówienia rozmowy; dodatkowa rozmowa uważana jest za oddzielną zwykłą rozmowę i oblicza się ją najmniej za trzy minuty.

Nie udziela się żadnej rekompensaty ani nie zwraca się opłaty, gdy z winy abonentów rozmowa nie odbyła się, albo nie trwała tyle, ile powinna była trwać.

Rozmowa abonowana, która z winy centrali telefonicznej nie odbyła się lub trwała krócej, niż czas abonowany, będzie w miarę możności, w czasie późniejszym, jednak przed upływem tego samego okresu taryfowego, zamieniona lub uzupełniona inną rozmową, której długość odpowiada niezużytkowanemu okresowi czasu.

Gdy rozmowy nie można było zamienic, ani uzupełnić, na żądanie abonenta zwraca się opłatę. Opłatę ustala się na jedną dwudziestą piątą lub trzydziestą część miesięcznej opłaty abonamentowej, gdy rozmowa nie mogła się odbyć, lub część wyżej wymienionego ułamka opłaty abonamentowej, odpowiadającej straconemu okresowi czasu, gdy rozmowa została skrócona.

§ 73. Za specjalną opłatą dopuszczalne jest w tych urzędach, w których ze względu na wa-

runki służbowe może to być zaprowadzone, codzienne podawanie abonentowi dokładnego czasu o pewnej porze (patrz § 19).

§ 74. Do każdego telefonu głównego, abonent otrzymuje z urzędu każdorazowo wydawany spis abonentów. Za spis ten abonent obowiązany jest uiścić opłatę ustaloną każdorazowo przez Zarząd Poczt i Telegrafów. Odnośna opłata winna być uiszczona przy najbliższej opłacie abonamentu. Od przyjęcia i opłacenia spisu abonentów, abonent nie może się uchylać.

Dalsze egzemplarze spisu poza pierwszym, czy to dla aparatu głównego, czy to dla aparatów dodatkowych, może abonent otrzymać na własne żądanie, uiszczając ustaloną opłatę, o ile Zarząd Poczt i Telegrafów posiada zapasowe egzemplarze spisu do dyspozycji.

Doręczenie spisu odbywa się bezpłatnie.

Powyższe postanowienia odnoszą się również do dodatków do spisu abonentów.

§ 75. Każdy abonent posiadający jedną stację główną, ma prawo do jednorazowego bezpłatnego zamieszczenia jego nazwiska w spisie; kto abonuje więcej niż jedną stację główną ma prawo żądać, by nazwisko jego zamieszczone było w spisie bezpłatnie tyle razy, ile abonuje stacyj głównych.

Nazwiska abonentów zamieszcza się w spisie pod literą i w brzmieniu, które sami oni oznaczą; gdy abonent żądanych wskazówek nie udzielił — pod tą literą i w tem brzmieniu, które Zarząd Poczt i Telegrafów uzna za stosowne.

Aparaty dodatkowe wykazuje się przy odnośnych aparatach głównych.

Tekst danych dotyczących abonenta, zamieszczonych bezpłatnie w spisie, może zawierać tylko następujące określenie:

a) dla osoby prywatnej: Nr. telefonu, nazwisko i jedno imię abonenta, jego tytuł naukowy lub zawodowy, oraz miejsce zamieszkania t. j. nazwę ulicy i Nr. domu;

b) dla firmy: Nr. telefonu, nazwę i adres firmy.

Wszelkie inne bardziej szczegółowe określenia, podlegają opłacie (patrz § 20).

Za osobną opłatą, nazwisko względnie firma abonenta, mogą być zamieszczone w spisie kilkakrotnie pod różnemi oznaczeniami (patrz § 20).

Treść zamieszczonego tekstu można zastosować naogół do życzenia abonenta, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

Na pisemne życzenie abonenta, telefon jego i nazwisko mogą być nie zamieszczone w spisie abonentów.

§ 76. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Ministerstwo Poczt i Telegrafów, może zezwolić właścicielom prywatnych urządzeń telefonicznych zakładanych na mocy odpowiedniego zezwolenia lub koncesji, na zawieszenie swoich przewodów na trasach Zarządu Poczt i Telegrafów, względnie może im wynająć żyły kablowe.

§ 77. Zawieszanie przewodów prywatnych na trasach państwowych, wykonywują wyłącznie organa Zarządu Poczt i Telegrafów.

Za wykonanie odnośnych robót strona prywatna winna zwrócić Zarządowi Poczt i Telegrafów jego koszty własne.

Strona prywatna ma prawo sama dostarczyć potrzebne materjały; materjały te winny w zupełności odpowiadać typom Zarządu Poczt i Telegrafów.

§ 78. Przewody prywatne, zawieszone na trasach Zarządu Poczt i Telegrafów, konserwuje tenże Zarząd za opłatą, przewidzianą w § 21.

§ 79. Zarządowi Poczt i Telegrafów, przysługuje prawo, na zasadzie uprzedniego miesięcznego wypowiedzenia, bez podawania powodów, usunąć ze swe trasy przewody prywatne lub wyłączyć żyły kablowe.

Usunięcie przewodów uskuteczniają organa Zarządu P. i T. za zwrotem przez stronę prywatną kosztów tych robót.

§ 80. Za reklamacje dotyczące rozmów telefonicznych międzymiastowych należy pobierać takie same opłaty, jak za reklamacje pocztowe, względnie telegraficzne t. j. po 50 groszy od każdej reklamacji.

Za reklamacje należy uważać wypadki żądania wyjaśnień w sprawach przeprowadzonej rozmowy, jak np. żądania wskazania numeru telefonu, względnie nazwiska osoby, z którą reklamant przeprowadził rozmowę, żądania wyjaśnienia dlaczego rozmowa nie dosła do skutku i t. p.

Nie należy natomiast pobierać opłaty za zażalenia na złe funkcjonowanie telefonów, na nieprawidłowe zaliczenie opłat, na złą obsługę centrali i t. p.

Wszelkie zażalenia są wolne od opłat.

§ 81. Za wydanie duplikatów zgłoszeń na rozmowy telefoniczne, jak również za wydanie duplikatów rachunków należności telefonicz-

nych, należy pobierać opłaty w wysokości po 50 groszy od każdego wydanego duplikatu.

Podania o wydanie duplikatów opłacie nie podlegają.

Rozdział III.

Opłaty za rozmowy telefoniczne z zagranicą.

§ 82. Opłaty za rozmowy telefoniczne zagraniczne, oparte na postanowieniach umów z poszczególnemi państwami są ustalone we frankach i centymach złotych.

Opłaty te przelicza się na złote polskie według obowiązującej równowartości franka złotego.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW.
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr. 1.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOSI:
roczna 12 zł **półroczna 6 zł** **kwartalna 3 zł**

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR 15, TABELARYCZNE GR. 30.
ZA TERMINOWY DRUK OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA.
KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 64662. **Cena 1 zł.**

[illegible] dzienne podawanie abonentów [illegible] czasu o pewnej porze (patrz § 73).

§ 74. Do każdego telefonu głównego abonent otrzymuje z urzędu każdorazowo wydawany spis abonentów. Za spis ten abonent obowiązany jest uiścić opłatę ustaloną każdorazowo przez Zarząd Poczt i Telegrafów. Odnośna opłata winna być uiszczona przy najbliższej opłacie abonamentu. Od przyjęcia i opłacenia spisu abonentów, abonent nie może się uchylać.

Dalsze egzemplarze spisu poza pierwszym, czy to dla aparatu głównego, czy to dla aparatów dodatkowych, może abonent otrzymać na własne żądanie, uiszczając ustaloną opłatę, o ile Zarząd Poczt i Telegrafów posiada zapasowe egzemplarze spisu do dyspozycji.

Doręczenie spisu odbywa się bezpłatnie.

Powyższe postanowienia odnoszą się również do dodatków do spisu abonentów.

§ 75. Każdy abonent posiadający jedną stację główną, ma prawo do jednorazowego bezpłatnego zamieszczenia jego nazwiska w spisie; kto abonuje więcej niż jedną stację główną ma prawo żądać, by nazwisko jego zamieszczone było w spisie bezpłatnie tyle razy, ile abonuje stacyj głównych.

Nazwiska abonentów zamieszcza się w spisie pod literą i w brzmieniu, które sami oni oznaczą; gdy abonent żądanych wskazówek nie udzielił — pod tą literą i w tem brzmieniu, które Zarząd Poczt i Telegrafów uzna za stosowne.

Aparaty dodatkowe wykazuje się przy odnośnych aparatach głównych.

Tekst danych dotyczących abonenta, zamieszczonych bezpłatnie w spisie, może zawierać tylko następujące określenie:

a) dla osoby prywatnej: Nr. telefonu, nazwisko i jedno imię abonenta, jego tytuł naukowy lub zawodowy, oraz miejsce zamieszkania t. j. nazwę ulicy i Nr. domu;

b) dla firmy: Nr. telefonu, nazwę i adres

[illegible] się abonentów.

§ 76. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Ministerstwo Poczt i Telegrafów, może zezwolić właścicielom prywatnych urządzeń telefonicznych, zakładanych na mocy odpowiedniego zezwolenia lub koncesji, na zawieszenie swoich przewodów na trasach Zarządu Poczt i Telegrafów, względnie może im wynająć żyły kablowe.

§ 77. Zawieszanie przewodów prywatnych na trasach państwowych, wykonywują wyłącznie organa Zarządu Poczt i Telegrafów.

Za wykonanie odnośnych robót strona prywatna winna zwrócić Zarządowi Poczt i Telegrafów jego koszty własne.

Strona prywatna ma prawo sama dostarczyć potrzebne materjały; materjały te winny w zupełności odpowiadać typom Zarządu Poczt i Telegrafów.

§ 78. Przewody prywatne, zawieszone na trasach Zarządu Poczt i Telegrafów, konserwuje tenże Zarząd za opłatą, przewidzianą w § 21.

§ 79. Zarządowi Poczt i Telegrafów, przysługuje prawo, na zasadzie uprzedniego miesięcznego wypowiedzenia, bez podawania powodów, usunąć ze swe trasy przewody prywatne lub wyłączyć żyły kablowe.

Usunięcie przewodów uskuteczniają organa Zarządu P. i T. za zwrotem przez stronę prywatną kosztów tych robót.

§ 80. Za reklamacje dotyczące rozmów telefonicznych międzymiastowych należy pobierać takie same opłaty, jak za reklamacje pocztowe, względnie telegraficzne t. j. po 50 groszy od każdej reklamacji.

Za reklamacje należy uważać wypadki żądania wyjaśnień w sprawach przeprowadzonej rozmowy, jak np. żądania wskazania numeru telefonu, względnie nazwiska osoby, z którą reklamant przeprowadził rozmowę, żądania wy- [illegible]